

Így élünk

2022

9400 Sopron, Deák tér 2., Tel./Fax.: 06-99/523-308 / Honlap: www.sopron.refdunantul.hu / E-mail cím: reformatus.sopron@gmail.com

Szabadítás a szemeink előtt

Jézus születésének evangéliumi elbeszéléseiben zavarba ejtően sok látnivaló akad. A felnőtt Jézusról szóló történeteket nagyjából részlet, feszesség, sűrűség, tömörség, visszafogottság jellemzi. A Messiás érkezését, Isten Fia testet öltetését Máté és Lukács himnikus hangnemben és képek sorával beszéli el.

A templomban kezdődött: az illatos áldozati füstgomolyagban angyal jelent meg a halálra rettent Zakariásnak (Lk 1,11). A jelenés súlyát növelte, hogy az öreg pap hosszú hónapokon át némaságra volt ítélve. Gábiel következő útja Mária házába vezetett. Az angyali üdvözlés döbbenetet váltott ki a fiatal lányból (Lk 1,29), ami engedelmességre fordult át (Lk 1,38). Végül angyalok sokasága jelent meg a pusztában. A gyermek Jézus megszületése után a pásztorokat körülragyogta az Úr dicsősége a vaksötét éjszakában (Lk 2,9). Súlyos szavak ezek: az Úr dicsősége felragyogásának helye a jeruzsálemi templom volt. Ott jelent meg az Úr a Szentek Szentjében. Lukács epifániáról, istenjelenésről ír. Lukács evangéliumában a gyermek Jézus világosság, naptámadat, aki ráragyog a halál árnyékában lakozókra.

A napkeleti bölcsek hódolnak a gyermek Jézus előtt. – 11. századi freskórészlet a kappadókiai Göreme Nemzeti Park egyik legszebb sziklába vájt templomából, az ún. Sötét templomból (Karanlık Kilise, Törökország).

Máté evangéliuma fényes csillagról ad hírt, ami elvezette a bölcseket távoli országukból Izrael földjére. Fénylő arany, illatos tömjén és mirha volt az Izrael királyához méltó ajándék. Máté történeteiben azonban van egy meglepő vizuális elem: az álmok. József saját emberi elgondolásait az álmában megjelenő angyal szavára változtatta meg – nem bocsátotta el várandós jegyesét (Mt 1,24). Második álmában az Úr angyala arra intette őt, hogy családját Egyiptomba menekítse (Mt 2,13). Az utolsó álmában az Úr angyala Izrael földjére hívta az üldözött családot (Mt 2,19). Még a bölcsek is álomban kaptak intést arra

nézve, hogy ne menjenek vissza Heródeshez. Máté elbeszélői világában a névtelen angyalok az álmok, a látomások világához tartoznak. Isten általuk bízza meg Józsefet azzal, hogy vállaljon közösséget a szabadító gyermekkel, aki a Szentlélektől fogant. Az álmok szerepe összefügg azzal, hogy Máté evangéliumában a gyermek Jézust nem lehet felismerni az *akkor és ott* szűkös keretei között.

(Folytatás a köv. oldalon!)

*Áldott, szeretetteljes karácsonyi ünnepeket
és Istenünk kegyeleme által hordozott új esztendő kívánunk minden Testvérünknek!*

Dr. Amberger Erzsébet
főgondnok

Filotás Julianna
beosztott lelkipásztor

Dr. Barta Zsolt
lelkipásztor

Barta Livia
beosztott lelkipásztor

József az álmok öntudatlan állapotában részesül isteni vezetésben – de még ez a vezetés is pusztán a következő lépésre vonatkozik, a távlatokról vajmi kevés derül ki. A gyermek felismeréséhez az elbeszélő juttatja el az olvasót: „Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által...” (Mt 1,22; vö. 2,15.17-18.23). Minden egyes esemény mögött Isten ősi üdvözítő akarata áll. Még Heródes udvarában is tudják ezt: az Írásban keresik a gyermek megszületésének helyét (Mt 2,5-6). A bűnökből szabadító gyermekkel közösségbe kerülni csakis Isten ősi akaratából kiindulva, mennyei sugallatra lehet – Máté titkos isteni sugallat felfogására és az Írás beteljesülésének felismerésére hívja olvasóit.

A karácsonyi jelenés nem öncél: fények és álmok egy irányba mutatnak, a gyermek Jézushoz vezetik el a pásztorokat és a bölcseket. A bölcsek „meglátták a gyermeket anyjával Máriával, és leborulva imádták őt” (Mt 2,11). A pásztorok „meglátták Máriát, Józsefet és a jászolban

fekvő kisgyermeket”, és „amikor meglátták, elmondták az üzenetet, amelyet ... a kisgyermekről kaptak” (Lk 2,16-17). Lukács is kiemeli, hogy a gyermek és a róla szóló evangélium csodálatot váltott ki – a pásztorok dicsőítettek és magasztalták Istent. Néhány nappal később az agg Simeon szemei „meglátták ... az üdvösséget”, a gyermek Jézust, aki megjelenő világosság a pogányoknak (Lk 2,29-32). Simeon ezért áldotta az Istent.

A karácsony méltó megünneplésének szíve ez a látás. Az Örök Ige, Isten Fia öltött testet, a gyermekben a Magasságos Isten látogatott meg bennünket. Az agg Simeon karjába vette Jézust és úgy áldotta Istent. Valójában Isten vett karjába bennünket eltévelyedett és összezavarodott embereket, hogy egészen közelről teljesítse be minden áldását rajtunk.

Dr. Barta Zsolt lelkipásztor

Napról-napra, hétről-hétre

2021.

December 24. Szenteste a koronavírus-járványra való tekintettel két istentiszteletet tartva ünnepeltük Krisztus Urunk születését.

December 31-én istentiszteleti közösségben adtunk hálát az elmúlt esztendőért.

2022.

Január 1-én közös imádságban kértük Isten vezetését és útmutatását a ránk következő új évben. Isten Igéjét Vladár Gábor lelkipásztor hirdette az egybesereglett gyülekezetnek.

Január 9. Születése 70. évfordulóján istentiszteleti közösségben köszöntöttük fel Vladár Gábor lelkipásztort, Isten gazdag áldását kérve további életére és szolgálataira. *(Lásd a cikket!)*

Január 17-22. A soproni történelmi egyházak ökumenikus imahétén Vladár Gábor lelkipásztor a Szt. Imre templomban, Filotás Julianna beosztott lelkész nő az evangélikus templomban hirdette Isten Igéjét. Gyülekezetünkben vendég igehirdetőként dr. Tóth Károly evangélikus lelkészt és Mészáros Domonkos domonkos rendi szerzetes igei szolgálatát hallgathattuk meg.

Január 22. A Soproni Luther Szövetség, a KÉSZ Soproni Szervezete és a Soproni Kálvin Kör szervezésében megrendezésre került Magyar Kultúra Nap-i ünnepünk meghívott vendégeként és főelőadójaként Novák Katalin köztársasági elnök-jelöltet köszönthettük körünkben.

Január 23. A kapuvári Szent Anna plébániatemplomban tartott ökumenikus imahét ünnepzáró napján Vladár Gábor lelkipásztor hirdette Isten Igéjét.

Február 6. Diakóniai Szolgálatunk és a Véraló Állo-

Ökumenikus istentisztelet a kapuvári Szt. Anna plébániatemplomban január 23-án.

más szervezésében ismét véradásra hívoztuk egyháztagjainkat a gyülekezeti termünkbe. Köszönjük ezúton is a véradók felbecsülhetetlen és önzetlen segítségét, hiszen, ahogyan a Vérellátó Szolgálat és a Vöröskereszt is felhívásában ezt mindig kifejezi: ők valamennyien életet mentettek felajánlásukkal! Hálásan megköszönjük a segítők szíves szolgálatát!

Március 3. A kitört orosz-ukrán háború miatt országos egyházunk vezetősege segélyezésre szólította fel gyülekezeteinket. A Magyar Református Szeretetszolgálat közreműködésével egyházközségünk nagymennyiségű tartós élelmiszert, takarót, plédet, valamint meleg ruházatot juttatott el a háborús konfliktusok miatt szenvedők megsegítésére. Pénzgyűjtést is szerveztünk a segélyakció keretén belül. Az alig néhány nap alatt összegyűlt egymillió forintot március 2-án továbbítottuk a Magyar Református Szeretetszolgálat Alapítvány számlájára. Gyülekezetünk tagjai nagy áldozatkészségről és tenni akarásról tettek bizonyosságot. Hálásan köszönjük ismételt a beérkezett adományokat!

Május 1. Anyák napi istentiszteletünkön vers- és énekmondással köszöntötték hittanosaink az édesanyákat és nagymamákat.

Május 15-én a Kapuvári Református Leányegyházköz-

ség hálaadással emlékezett meg leányegyházköz-séggé nyilvánításának 20., valamint első istentiszteleti összejövetelének 27. évi évfordulójáról. *(Lásd a cikket!)*

Május 29. A tanév utolsó családi istentiszteletén egyházközségünk presbitériumának meghívására bemutatkozó szolgálatát tartotta templomunkban a hollandiai ösztöndíjáról hazalátogató dr. Barta Zsolt rédei lelkipásztor, a Pápai Református Teológiai Akadémia tanára.

Június 4., 5., 12. Idén ismét három csoportban, pünkösdi szombatján, pünkösdi első napján és a rá következő vasárnapon volt a konfirmáció. Összesen 54 fiatal és felnőtt vallotta meg hitét és tett fogadalmat Sopronban, Kapuváron és Fertőszentmiklósan.

Június 6. Pünkösdhétfői úrvacsorai istentiszteletünket idén is a Fertő-Hanság Nemzeti Park Lászlómajor Látogatóközpontjának udvarán tartottuk. Szabadtéri ünnepi együttlétünk és az utána következő szeretetvendégség újból az örömteli találkozás pillanatait tartogatta számunkra!

Június 12. Tanévváró istentiszteletünkön hittanos gyermekeinkkel együtt adtunk hálát a mögöttünk álló tanévért. Az istentisztelet után egyházközségünk lelkészválasztó közgyűlést tartott, amelyen megválasztotta új lelkipásztort: dr. Barta Zsolt lelkipásztort. A közgyűlés egyúttal megerősítette főgondnoki tisztségében dr. Hoffer Lajosné Amberger Erzsébet főgondnok asszonyt, aki időközben a megüresedett főgondnoki tisztségre felkérését kapott a presbitériumtól, és azt elfogadta. Isten kiapadhatatlan áldása legyen új lelkipásztorunk és főgondnokunk életén és szolgálatán!

Június 16-23. A Soproni Kálvin Kör és az Escort Tourist Utazási Iroda közös szervezésében megvalósuló

A nyári táborokat lezáró július 3-i istentiszteleten a táborozó gyermekek egy kis csoportja énekszolgálattal készült az előző hetekben tanult énekekből.

„Pál apostol nyomában” c. törökországi buszos kirándulás mintegy negyven fős csoport számára nyújtott felejthetetlen élményt, bejárva a tizenharmadik apostol gyülekezetplántáló munkásságának jelentős helyszíneit. *(Lásd a cikket!)*

Június 17. Egyházközségünk Csatkai utcai épületében (a lépcsőházban, a bölcsőde terasz felőli előterében és a beosztott lelkészi lakásban) új ablakok kerültek beépítésre, növelve az épület energiahatékonyságát.

Június 20-24. és június 27-július 1. Hittanosaink számára ebben az évben is közvetlenül a tanév lezárása után két napközis hittantábort tartottunk. A felnőttek és a középiskolás fiatalok gondos és szíves szolgálatát ezúton is hálásan köszönjük. *(Lásd a cikket!)*

Július 1-3. A 2020. évi kényszerszünet után megrendezésre kerülő, dunántúli református találkozó („REND”) idén ismét Pápara várta a látogatókat. A tartalmas programokat meghirdető rendezvényen gyülekezetünkben is többen részt vettek.

Augusztus 7. Ünnepi istentisztelet keretében búcsúzott nyugdíjba vonuló lelkipásztortól egyházközségünk hálás közössége. Vladár Gábor lelkipásztor és felesége, Emőke csaknem negyven éven át, 1983 virágvasárnapjától szolgáltak a soproni református gyülekezetben nagy hűséggel és elkötelezettséggel a rájuk bízottak iránt. Nagy szeretettel kívánjuk, hogy kedves lelkipásztorunk és felesége még sokáig olyan aktívak maradhassanak, mint amilyennek őket megismertük, és hogy nyugalomban és jó egészségben teljenek nyugdíjas éveik! Elkészünk, de csak az örömteli viszont-találkozásig! *(Lásd a cikket!)*

A június 2-i, csütörtök esti konfirmációi vizsgán a konfirmandus fiatalok beszámoltak hitbeli ismereteikről (fent). A feleletadást azonban nem csak ők, de az őket meghallgató szülők is várakozással kísérték (jobbra). A „tudáspróbát” a templomkertben kötetlen összejövetel, grillezés és bográcsolás követte.

Augusztus 9. Az új lelkészcsalád költözése Sopronba. Érkezésüket egy közel 20 fős lelkes csapat várta. A segítő kezek által hamar, egy-két óra leforgása alatt dobozokkal, zsákokkal, bútorokkal teltek meg a parókia üres szobái. A pakolás után mindenkinek jól esett leülni a gyülekezeti teremben és hűsítő üdítő mellett ismerkedni egymással. Hálásan köszönjük az áldozatkész és szeretetteljes segítséget!

Augusztus 14. Az új lelkipásztor szolgálati jogviszonyát rögzítő concessa átadására egyházmegyei küldöttség érkezett Sopronba. Ezúton is Istenünk áldását kérjük új lelkipásztorunk és felesége életére és szolgálatára. *(Lásd a cikket!)*

Szeptember 11. Tanévnnyitó istentiszteletünkön hittanosainkkal és családtagjaikkal együtt kértük Isten áldását az új tanévre.

Október 30-án az újbóri hálaadó istentiszteletünkön konfirmációi fogadalmat tett két felnőtt testvérünk gyülekezetünk közösségében.

Október 31. A reformáció emléknapi evangélikus testvéreinkkel úrvacsorai közösségben ünnepeltük a református templomban. Igét hirdetett Pelikán András és Holger Manke evangélikus lelkipásztor.

November 1. Az Erdélyi Kapunál 17 órakor gyertyagyújtással emlékeztek elhunyt szeretteikre erdélyi testvéreink. Ezt követően, 18 órakor a templomunkban imádkoztunk együtt a gyászlókért. A vigasztalás ígéit dr. Barta Zsolt lelkipásztor hirdette.

November 28. Ökumenikus gyertyagyújtásra várták a Jereván lakótelepen a híveket advent első vasárnapján. A református egyház képviselőjében ünnepi köszöntőt mondott lelkipásztorunk, dr. Barta Zsolt.

December 3., 10. A világjárvány miatt két év kihagyása után idén ismét adventi délelőtti foglalkozásra hívgattuk a hittanos gyermekeket. Nagy öröm volt újból ilyen módon együtt készülni a közelgő ünnepre!

December 11. A Mária-szobornál megtartott városi gyertyagyújtáson dr. Barta Zsolt lelkipásztor mondott igei gondolatokat. Kürti Kata 7. osztályos hittanos tanuló versmondással, egyházközségünk Gárdonyi Zoltán Vegyeskara énekmondással tette emlékezetessé az ünnepést. Vezényelt Kuzsner Péter kántorunk.

December 16. Gyülekezetünk az idén is részt vett a „Szeretetdoboz” elnevezésű, országos református diakóniai akcióban. 43 nagyméretű dobozba tartós élelmiszert, mosó- és tisztítószert helyeztünk el több, mint félmillió forint értékben. A Tómalom utcai gyermekotthon számára is hirdettünk gyűjtést. Az ágyneműből, törölközőből és

Október végén a balfi úti temetőben rendbe tettük fiataljaink segítségével Végh Kálmánné adományozóknk sírját. A képen balról jobbra: Rác Réka, Tisza Nimród, Horváth Boldizsár, Tisza Donát, Szabó Ákos, Varga Tamás presbiter, ifj. Varga Tamás. Hálásan köszönjük a szorgos és szépen elvégzett munkát!

pizsamából álló adományt még december 8-án eljuttattuk az otthonba. Mély hálával köszönjük Testvéreink ezúttal is megmutatkozó bőkezű segítőkészségét.

December 18. Advent negyedik vasárnapján a városi ökumenikus gyertyagyújtáson Barta Livia beosztott lelkesznő kérte Isten áldását a városra.

Fent: Mézeskalácssütemény díszítése közben az adventi szombati kézműves foglalkozáson.

Balra: Advent harmadik vasárnapján a Mária-szobornál. Kürti Kata verset szaval. Hátterben az énekkar tagjai.

(A fotót készítette: Griechisch Tamás. A kép forrása: Sopron Média facebook oldala)

AZ ÉLETÉT ÜNNEPELJÜK FŐTISZTELETŰ ÚR!

**Vladár Gábor lelkipásztorunk
70. születésnapja**

Január 9-én köszöntöttük Vladár Gábor nagytiszteletű urat, kedves lelkipásztorunkat 70. születésnapján. A köszöntések sorát az ünnepelt igehirdetői szolgálata után dr. Amberger Erzsébet presbíter – immáron főgondnok – asszony nyitotta meg:

Kedves Főtiszteletű Úr!

Nagy öröm számomra, hogy rangidős presbíterként engem ért az a megtiszteltetés, hogy 70. születése napja alkalmából gyülekezetünk és presbitériumunk nevében köszönhetem. De mielőtt túlságosan elcsodálkoznánk ezen a 70-es számon, gyorsan hozzáteszem, hogy ma nem az évei számát ünnepeljük Főtiszteletű Urunknak, hanem köszönettel és hálával az életét, hiszen tudjuk, hogy az életkor jóval több egy pusztá számnál. Hálát adunk a mindenható Istennek, hogy 39 évvel ezelőtt közénk vezérelte, s hálával gondolunk mindazokra, akik eddigi útját úgy terelgették – elsősorban az életét adó szüleire, mindenkori tanítóira, tanáraitra, a feleségére, Emőkére és minden egykori környezetére –, hogy hivatását és elhívását teljesítve eljutott ebbe a gyülekezetbe, ahol sok volt az építeni való. Külön hálával tartozunk annak a presbitériumnak, amely a 80-as évek elején máig kiható, talán utánozhatatlan döntést hozott lelkipásztorunkká választásakor. Főtiszteletű Úr prédikációiban nem egyszer hallottuk, hogy mennyire fontos az ember életében a közösség, egy közösséghez tartozás érzése még akkor is, ha néha le kell mondanunk saját elképzeléseinkről.

Kedves Testvérek! Tessék egy kicsit elidőzni azzal a gondolattal, hogy lelkipásztorunk 70. évéből nekünk eddig 39 év jutott. Tudunk-e mi ezért igazán hálásak lenni? Felteszem ezt a költői kérdést még akkor is, ha tudom, hogy lelkipásztorunk magát a kérdést is azonnal elutasítaná. Meg tudjuk-e köszönni szívünk odaadó szeretetével ezt a közel 4 évtizedet, annak minden fáradtságával? Tu-

Lelkipásztorunk ünnepi szolgálata. A lekiót Dzurné Halasi Mónika presbíter olvassa.

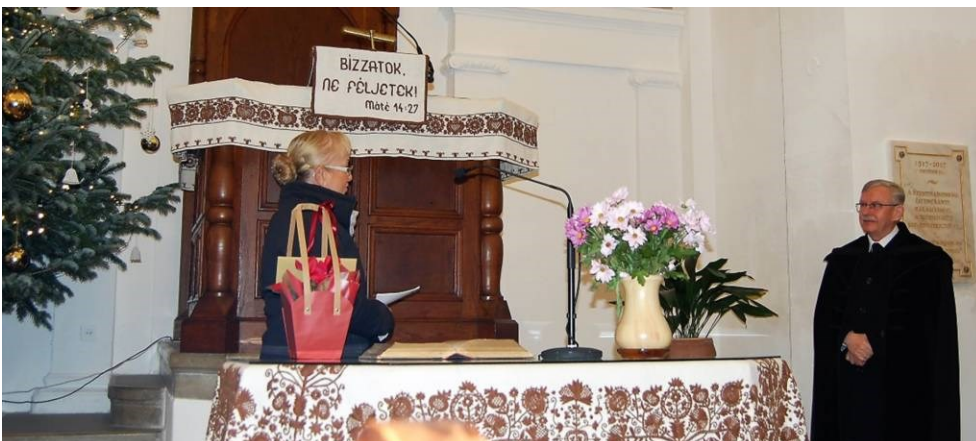
dunk-e hálásak lenni azért, hogy magára vette közösségünk minden terhét, hogy fáradhatatlanul dolgozott lelkipásztorként és tanítóként a mi lelki épülésünkért, gyülekezetünk gyarapodásáért úgy, hogy nekünk gyülekezeti tagként mindvégig megmaradt gondolkodási- és véleménynyilvánítási szabadságunk egyházközségünk ügyeiben? Hálásak vagyunk-e szüntelen szolgálataért, imádságaiért, tanácsaiért, gyermekeink és unokáink jó útra terelgetéséért, azért hogy lankadatlanul gyarapította testvéri közösségünket és egyházközségünk jó hírét?

Köszönjük, hogy e nem kevés idő alatt vasárnaponként, bibliaórai alkalmakkor megteremtette számunkra a mi Urunkkal való bensőséges találkozást, hogy lelki templommá varázsolta ezeket az alkalmakat. Elévülhetetlen érdeme ez a kialakult, folyamatosan gyarapodó testvéri közösség, amely vasárnaponként még a covid-járvány ellenére is megtölti a templomunkat, hogy lelkipásztori munkássága egész gyülekezetünk és minden egyes Testvérünk számára irányadó és meghatározó.

Köszönjük, hogy megtanulhattuk Öntől az egyszerűséget, a szerénységet, a munkába vetett szorgalom építő erejét, az odafigyelni tudást, a fáradhatatlanságot, az élet komolyságát és fontosságát, de a finom humort is, és azt, hogy nem attól vagyunk valakik, hogy azt mi saját magunk mondjuk, vagy viselkedésünkkel kikényszerítjük.

Büszkék vagyunk arra, hogy tudományos cikkei és könyvei, vagy a több korosztály számára írt hittankönyvek, önmagukért beszélnek. Nem véletlen, hogy számos rangos elismerés szerény birtokosa, ne gondoljunk másra, mint arra, hogy városunk Pro Urbe díjasa, hogy mint a Pápai Református Akadémia rektora az elsők között kapta meg a

Dr. Amberger Erzsébet főgondnok asszony mindannyiunk szívünkben szólt, amikor köszöntötte az ünnepeltet.

Lelkipásztorunknak köszöntésül felcsendült Antonín Dvořák: 23. zsoltára Drüszler Edit szoprán szólóénekével és Kuzsner Péter orgonakíséretével.

Magyar Református Egyház Teológiai Doktori Kollégiuma által alapított „aranygyűrűs teológiai doktor” címet, és tulajdonosa a Magyar Érdemrend Középkeresztjének is. Azon kevés gyülekezet közé tartozunk, akik elmondhatják, hogy tudós lelkipásztoruk van. Hiszen főtiszteletű Úr a vallástörténet kiváló ismerője és professzora, hogy hatalmas szerepe volt az újfordítású Biblia revideálásában.

A gyülekezet ajándékát – a „Pál apostol nyomában” c. utazást – dr. Szarka László presbiter, a Soproni Kálvin Kör elnöke ismertette a köszöntő után. Részletek a beszédből:

Dr. Amberger Erzsébet presbitertársam a gyülekezet nevében köszöntötte lelkipásztorunkat. Az én tisztem az, hogy bemutassam a születésnap ajándék ötletének megszületését és magát az ajándékot.

Amint a köszöntőben elhangzott, Sopron és Debrecen között egy időben a mi lelkipásztorunk volt a legnagyobb utazó; Sopron és Pápa között pedig ma is ő az. Az apostolok között messze a legnagyobb utazó Pál apostol volt, eredeti nevén Saul, aki Tarsuszban született, a mai Dél-Törökországban. Az akkori Szíria fővárosában, Antiókiában Barnabással együtt tanították a pogányokból lett új hívőket. Munkájuk eredményét jelzi, hogy Jézus követőire a keresztyén elnevezés Antiókiából származik. Pál apostol missziós útjaira Antiókiából indult, és oda is tért vissza. Egyszer aztán Jeruzsálemben letartóztatták, Rómába vitték, ahol 62-ben lefejezték.

Lelkipásztorunkról megtudtuk, hogy mindig szeretett volna elmenni a Pál apostol-féle távoli helyekre. Miután Jeruzsálemben és Rómában már járt, de Tarsuszban és Antiókiában még nem, az egyik soproni utazási iroda (az ESCORT Tourist) segítségével egy olyan utazást választottunk ki, ami egészen Tarsuszig, sőt Antiókiáig vezet. Először csak Gábor és Emőke utaztatására gondoltunk. De aztán a támogató határozatot meghozó presbiterek körében is felmerült, hogy szívesen tartanánk velük. Miután kifürkésztük, hogy ezt az ajánlko-

Csak a jó Isten a megmondhatója, hogy szerteágazó szolgálata alatt hányszor kerülhetett volna meg a földet, hiszen élete munkából és utazásból áll, mindig oda tartott, ahol feladatot bízott rá az Úr. Mindebben nem kétséges, hogy segítette hitbéli ereje, a keresztyéni élet iránti alázata, a mi Urunk kegyelme és megtartó szeretete. Ézsaiás könyvében (42,1-2) olvashatjuk: „Ímé az én szolgám, akit gyámolítok, az én választottam, akit szívem kedvel, lelkemet adtam ő belé, törvényt beszél a népnek. Nem kiált, és nem lármázik, és nem hallatja szavát az utcán.”

Tisztelt Főtiszteletű Úr! Isten fáradhatatlan kegyelmének és szeretetének köszönjük, hogy van nekünk, hogy megtartotta, hogy egészséget és erőt adott Önnek a mind-ezekben való munkálkodásra. Kívánjuk, hogy e 70 év erős hitének és gazdag ismereteinek csak a tárháza legyen, amelynek ajtaját még sokáig szélesre tárja előttünk valamennyiünk épülésére és lelki gazdagodására. Ezért imádkozunk, ami valamennyiünk szívéből fakad. Gyülekezetünk ajándékaként szóban és jelképesen szeretném átadni a „Pál apostol nyomán” elnevezésű útra szóló ígervényünket.

A jó Isten éltesse és gazdagon áldja meg!

Sopron, 2022. január 9.

Dr. Amberger Erzsébet presbiter

Dr. Szarka László átadja a gyülekezet ajándékát szeretett lelkipásztorának.

zást Gábor örömmel venné, az utazási iroda vezetője elkészített egy komplett társasutazási ajánlatot. Az „Így élünk” c. 2021-i (szerk.) adventi újságban még csak annyit mertünk megjelentetni, hogy „felmerült egy törökországi közös utazás terve, Pál apostol nyomán”. Ma elérkezett az ideje a nyilvános meghirdetésnek. Tehát az utazás címe: „Pál apostol nyomában, Vladár Gábor lelkipásztorral”. A szórólapot az istentisztelet végén, a kijáratnál át lehet elvenni. Indulás 2022. június 16-án (csütörtökön), hazaérkezés június 23-án. Útvonaltervezet: Sopronból busztranszferrel Schwechatra, onnan repülővel Antalyába (a mai „all inclusive” turisztikai célpont neve Pál apostol idején Attalia volt), majd busszal a Földközi-tenger partján Pergé és Tarsusz érintésével Antiókiáig, onnan a Galaták földjére, egészen Kappadokiáig, Konyáig (Ikóniumig), majd a piszidiai Antiókián át vissza Antalyába, ahonnan visszarepülünk Bécsbe. Onnan busztranszferrel hazajövünk Sop-

ronba. (...) Az is a lelkipásztorunknak szóló ajándék része, hogy a vonatkozó Pál apostol leveleket és az Apostolok cselekedeteit már most elkezdjük a zárandokutazó szemével olvasgatni; akár el tudunk menni, akár nem. Addig is figyeljünk a Galatákhoz írt levélre, amelynek 5. fejezete így kezdődik: „Krisztus szabadságra szabadított

meg minket, álljatok meg tehát szilárdan, és ne engedjétek magatokat újra a szolgaság igájába fogni.”

Ha Isten úgy akarja és élünk, kedves Gábor, veled megyünk Antiókhiaig, és együtt mondunk hálát a galaták földjén.

Dr. Szarka László presbiter

Az istentiszteletet szerezetvendégség követte a templomkertben, majd a presbitériummal közös ebéd a Perkovátz-Ház Daruka-termében.

A képen balról jobbra. Az első sorban: Szekér István, dr. Baikó Erzsébet, dr. Ballagi Farkas, dr. Vladár Gábor, Vladárné Pataki Emőke, Filotás Julianna, dr. Amberger Erzsébet. Második sorban: dr. Ballagi Farkasné, Bakó Erzsébet, dr. Simon

Éva, dr. Horváth Ágnes, dr. Dura Eszter, dr. Cseke István, Fonth Zoltán Sándor, Hutkai László Tibor, Hutkai László Tiborné, dr. Gribovszki Katalin Eszter. A harmadik és negyedik sorban: Csallóközi Béla, Kiss Gyula, Dzur László István, Dzuriné Halasi Mónika, Sebeni Lajos, dr. Papp Gábor, Bényi Béla, Szarka Gábor, Varga Noémi, Varga Tamás, Kuzsner Péter, Kuzsnerné dr. Berecz Éva, dr. Szarka László, Stummerné Nagy Ágnes, dr. Mózsai Emőke, dr. Mózsai Gábor.

Testben elfáradva, lélekben megújulva

Rövid beszámoló a „Pál apostol nyomán”
– dr. Vladár Gábor lelkipásztorunk 70. születésnapja alkalmából szervezett –
törökországi utazásról

Az utazás 2022. június 16-23. között történt az Escort Tourist Utazási Iroda szervezésében, Bécsből repülőgéppel Antalyába érkezéssel, és onnan visszautazással.

Már a kora délutáni órákban megérkeztünk Törökországba. A repülőtéren Németh Sára idegenvezető várt bennünket, aki minden szükséges információnak birtokában volt, sőt még a botanikát is tudta (megjegyzés a biológia tanártól).

Az első szép élményt a Mahavgat-vízesés nyújtotta. Többen belegázoltak az üdítő vízbe.

A Torosz-hegység és a Földközi-tenger között húzódó úton Antalya felé utaztunk autóbusszal, ahol első napi szállásunk volt.

Másnap Pál apostol szülővárosa, Tarszus felé folytattuk autóbusszos utunkat. A városban felkerestük a Szt. Pál templomot és a Szt. Pál kutat.

Harmadnap az Orontész folyó partján épült Antiókhia volt az úticélunk. Egykor a „Kelet Királynője” címmel illették a várost. Ma a neve: Antakya. Ez a Torosz- és Libanoni-hegység találkozásánál épült város biztosította

egykor az átjárást Palesztinába. A keresztyénség első magvait Péter, majd Pál és a vele utazó Barnabás vetették el ezen a tájon. Meglátogattuk a Szt. Péter barlangtemplomot, ami a világ egyik legrégebbi keresztyén temploma. Ebben a városban illették először „keresztyén” névvel a Krisztus-hívőket.

A Hotel Anemona-ban szálltunk meg, ahol, ha elég korán keltünk, a szálloda teraszáról rengeteg léghajó látványában gyönyörködhattunk, némelyekben kedves útitársainkkal.

A negyedik napon – átkelve a Torosz-hegységen – utaztunk Törökország egyik legkülönlegesebb tája, a mesés Kappadókia irányába. Az itt látható tufaképződmények az alkotó kőzetek eltérő mállási tulajdonságaiból adódóan egyediek, nem véletlenül alkotnak „tündérvilágot”.

A tufaképződményekben egykori keresztyén közösségek lakóhelyeit és templomait csodálhattuk meg. A bátrabbak a legfelső szinteket is elérték. A látnivalók közül

Bakó Erzsébet

Vidám csoportkép a Göreme Szabadtéri Múzeumban (Kappadókia). Háttérben a Karanlık Kilise, azaz a „Sötét templom”, amely a nevét arról kapta, hogy csak a bejáratánál lévő előcsarnok felől, egy kicsiny ablakon keresztül kap fényt a templom.

kiemelkedik az általunk is megtekintett Derinkuyu földalatti városa. Itt sok föld alatti szinten, néhol keskeny „nyílásokon” préseltük át magunkat.

Feljutva az Anatóliai-fennsíkra, mindenütt öntözött, zöld mezőgazdasági területeket láttunk, és megérkezésünktől kezdve hatalmas üvegházakat, fóliasátrakat. Megkérdeztem idegenvezetőnket, hogy honnan a víz.

Válasza: fűrt kutakból. Nagyon szimpatikus volt, hogy a földeken még láttunk munkálkodó embereket.

Öntözés nélkül itt nem teremne meg az olajbogyó, citrom, narancs, grapefruit, mandarin. Ezeket a fontos növényeket főleg a fagytól kevésbé veszélyeztetett partvidéki területeken termesztik. Sok korai zöldséget is termelnek a fent említett üvegházakban, fóliasátrakban északi exportra. Ezek mellett a szőlőtermesztés és a borkészítés is meghatározó ősidők óta.

Öshonos növényekből szinte semmit sem látni. Már régóta nagy népességet tartanak el ezek a mediterrán területek, ami miatt az eredeti növényzet elpusztult (az intenzív állattartás – különösen a fára is felmászó kecskék – miatt is) eltűnt.

Az ötödik nap során Uchisar és Ortahisar sziklába vált településeiben és a Göreme Szabadtéri Múzeum falfestményekkel díszített barlangtemplomaiban gyönyörködünk.

Hatodik napon az egykori Selyemút mentén utaztunk tovább a Szeldzsuk-korszakból fennmaradt, emlékekben bővelkedő Konyába, ahol felkerestük a kerengő dervisrend megalapítójának emlékére épített Mevlana Múzeumot.

Este Vladár Gábor nagytiszteletű úr istentiszteletet tartott a Szt. Pál templomban, ami 1910-ben épült, gondnoka egy készséges néger fiatalember volt. Az istentisztele-

A Setiris-hegyen található Szent Péter sziklatemplomnál, amelyet egy 13 méteres barlangban alakítottak ki az antiókhiai (ma Antakya) keresztyének. Úgy tartják, hogy ez az imahely volt a keresztyénség első igazi temploma.

Balra és lent: Kedden Konyában a Szt. Pál templomban tartottunk istentisztelet. A közös imádság idejére néhány fős kórus verbuválódott. Szép Taizé-énekük imádságos hódolattal töltötte be a kis katolikus templomot:

„Áldott légy, Uram, / Szent neved áldja lelkem!
Áldott légy, Uram, / Mert megváltottál már!”

Kedves Gábor és Emőke!

Nagy öröm és megtiszteltetés volt veletek utazni!

Fent: Konyától nem messze, az egykori Selyemút mentén található az egyik legjobb állapotban megmaradt, szeldzsuk törökök által emelt karavánszeráj, a Sultanhan.

Balra: Aszpendoszbán a csodálatos ókori színházban járva mintha időutazáson vettünk volna részt. Az öt emelet magasságú, mintegy 15.000 férőhelyes épületegyüttes máig otthont ad színi előadásoknak, kulturális programoknak.

ten a rögtönzött soproni református kórus is szolgált.

Ezen kívül minden reggel áhítatot tartott nagytiszteletű úr a buszban utaztunkban, esténként pedig a szállodák különtermében esti áhítat és beszélgetés volt önkéntes alapon.

Azokon a helyeken, ahol Pál apostol missziós útjai során járt, és amelyeket ezen a héten mi is meglátogattunk, mindig meghallgattuk az oda vonatkozó bibliai igét.

Hetedik napon a második (*pisidiai; szerk.*) Antiókhia-ba utaztunk, ahol Pál apostol többször is megfordult. Pergé hatalmas romvárosa sem maradt ki a látnivalók közül, valamint Aszpendoszbán a világ legszebb ókori színházaként emlegetett színház sem. Pergét Pál apostol első missziói útja során kereste fel.

Utolsó szálláshelyünk a török riviéra fővárosában Antalyában volt, ahol délután megtekintettük a város ókori látnivalóit.

Nyolcadik nap délelőtt a város mellett a tengerbe ömlő Düden-vízesésben gyönyörködtünk.

Ilyen gazdag hitbeli, kulturális, társasággal kapcsolatos és természetesen szerzett élményen kívül kétszer volt lehetőség a tengerben úszni, fürödni.

Érthető módon testben elfáradva, de sok élménnyel gazdagodva, lélekben töltkezve repültünk Antalyából Bécsbe, majd busztranszferrel – már Krisch Magdolna turisztikai irodavezető kíséretében – Sopronba.

Istennek legyen hála a szép, változatos, tartalmas utazásért.

Bakó Erzsébet presbiter

Búcsúistentisztelet

2022. augusztus 7-én, vasárnap délelőtt ünnepi istentisztelettel búcsúzott egyházközségünk dr. Vladár Gábor lelkipásztortól és feleségétől, akik mintegy negyven éven át szolgáltak kitartó hűséggel gyülekezetünkben.

Lelkipásztorunk a Jelenések könyve 21,1-12. és 22. verse alapján hirdette közöttünk Isten Igéjét, amelyet a következő sorokkal vezetett fel: „Őszintén meg kell vallanom, egy másodpercre megfordult a fejemben, hogy erre a búcsúistentiszteletre valami ide illő, alkalmas ígét választok, amelyben esetleg megfogalmazódik a mögöttünk lévő majdnem negyven év, amelyet együtt jártunk be. Azután elhessegettem magamtól ezt a gondolatot, hiszen Isten Igéjében mindenütt Jézus Krisztus szól hozzánk, mégpedig az a Jézus Krisztus, akiről a mennyei Atya így szólt: ő az én szeretett Fiam, őbenne gyönyörködöm, őt hallgassátok. A lelkipásztorok nyugdíjba mehetnek, de Jézus Krisztus nem megy nyugdíjba soha. Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz (Zsid 13,8). És ha ő ugyanaz, akkor nekünk mindig azt kell hirdetnünk, ami éppen soron van a Szentírásban, mert ez mindenütt nekünk szóló üzenetté tud válni. De talán illő is a számomra letelő negyven esztendő utolsó istentiszteletén, hogy a Szentírás utolsó könyvéből, a Jelenések könyve utolsó fejezeteinek egyikéből szóljon az Isten Igéje, amely bibliaolvasó kalauzunk szerint éppen a mai napra rendelt Ige. Illik, hiszen a Jelenések könyve az egész Szentírást megkoronázó mű: üzenet az Isten által formált jövőről. A

Elköszönő szószéki szolgálatát végzi Vladár Gábor. Az igelovások balról jobbra: dr. Varga Viktória, Horváth Boldizsár, Dzurné Halasi Mónika, dr. Bayer Antal.

Szentírás az ember Éden-kerti bukásával kezdődik, és az Isten győzelmével fejeződik be. Ebben az időívben nemcsak a mögöttünk lévő csaknem negyven esztendő van benne, hanem az egész teremtett világ sorsa, helyzete, élete: az új ég és az új föld, a mennyei Jeruzsálem. Ebbe az új világba tekinthet bele János, a patmoszi látnok. Mit lát? A nyitott ajtón át egy mennyei trónust, amely nem üres (4-5. fejezet). Így érti meg: uralkodik az Úr. Ő az egyetlen hatalmi központ ebben a világban. A kezében könyv van – az életünk könyve, melynek felnyitására senki nem méltó. Sem az ateizmus, sem a nihilizmus, sem a cinizmus nem képes életünk könyvét felnyitni. Egyedül a megöletett Bárány képes erre. Benne a hatalom emberi formát ölt, életem magyarázata közel kerül hozzám. Nem villámlátogatásra jön, „Isten sátora” véglegesen velünk marad: az Ige testté lesz. Nem pusztít, hanem megújít: világot, egyházat, emberéleteket. Nyakán, mint „megöletettnek”, ott van a sebhely. Nem múlnak el a sebesüléseink nyomtalanul. De feltámadott Úrként hirdeti: ahol a sebesülés, ott a gyógyulás is. Mert a reménység nem azt jelenti, hogy minden jóra fordul, minden visszaáll eredeti állapotába, hanem azt, hogy bármi is történik vagy történik velünk, annak értelme, tartalma, jelentősége van.”

Az igehirdetői szolgálat után dr. Amberger Erzsébet főgondnok asszony és dr. Molnár Sándor főgondnok úr köszönte meg méltató szavakkal a házaspár négyévtizedes szolgálatát. A testvéregyházak képviselőitől köszöntőt mondott dr. Tóth Károly evangélikus lelkipásztor, az önkormányzat részéről dr. Fodor Tamás, korábbi polgármester és dr. Simon István alpolgármester.

A köszöntő szavakra feleletül lelkipásztorunk megható, kedves gondolatokkal és köszönettel búcsúzott gyülekezetünk közösségétől.

A gyülekezet hálás szeretetét Kuzsner Péter tolmácsolta orgonajátékával, előadva Anthoni van Noordt 116. zsoltár c. darabja egy részletét. Az istentisztelet zárásaként a Himnusz követően a gyülekezet a 134. zsoltár eléneklésével mondott áldást kedves lelkipásztorára és feleségére.

Az elköszönő gyülekezet. A lenti képen elől, a második sorban balról a harmadik helyen ül dr. Fodor Tamás korábbi polgármester, dr. Simon István alpolgármester, dr. Tóth Károly evangélikus lelkipásztor. (Fenti fotó: Máthé Alexandra, a kép forrása: SopronMédia/sopron.hu. Lenti fotó: Debreczeni Margit.)

Jobbra: Dr. Molnár Sándor főgondnok (1983-2018) és dr. Amberger Erzsébet (2022-) főgondnok átadják a gyülekezet szerény ajándékát, egy szépen összeállított fotóalbumot a közös törökországi utazásról.

Kedves Testvérek!

Bizonyára észrevették, hogy ma másképp szólt templomunk 408 kg-os harangja, amit Seltenhofér Frigyes Fiai 1938-ban öntöttek. Fájó búcsúra hívogatót bennünket.

Tudjuk, hogy egy gyülekezetnek a vasárnapokon és az üdvtörténeti ünnepeken kívül vannak olyan alkalmak, amelyek jelentőségüknek fogva bekerülnek az egyház-község történetébe. 1983 virágvasárnapja (1983. március 27.) és ez a mai nap, 2022. augusztus 7-e ilyen.

Gyülekezetünk nevében búcsúzik szeretett, vezető lelkipásztorunktól, dr. Vladár Gábor Főtiszteletű Úrtól, aki templomunk 93 éves történetében, Maller Kálmán, Balogh Gábor lelkipásztorok után harmadikként, a leghosszabb ideig vezette a soproni reformátusok közösségét.

De fájó-e attól a lelkipásztortól búcsúzni, aki egy gyülekezetben, a mi gyülekezetünkben teljesítette szolgálata jelentős részét? Vagy inkább, hálával telt öröm, hogy pár hónap híján 4 évtizedig pásztorkodta ezt a közösséget, hogy több mint egy emberöltőnyi ideig volt a miénk? Hogy neki köszönhetjük szép számúra gyarapodott gyülekezetünket, hogy a maga rendkívül szerény, de kérlelhetetlen szigorával adta át nekünk a biblia tanításait, ezáltal Isten szeretetét, amelyből minden egyes testvérünknek jutott.

Sajátja volt Főtiszteletű Úrnak, az ige tiszta hirdetése, amelynek fontosságát különösen az utóbbi években, ebben a sarkaiból kifordult világban értettük meg igazán. Hallgatva Őt, ráébredhattunk, hogy életünkben a biztos pont Isten Igéje, amely nem devalválódik, amely korokat átívelő biztos kapaszkodó.

Főtiszteletű Úr elmondhatja az ApCsel 23,1-ben írottakat; „én teljesen jó lelkiismerettel szolgáltam Istennek, mind a mai napig.” A mi mindenható Urunk megjutalmazta Őt ezért, a kitartásáért, a hűségéért gyülekezetünk látható és láthatatlan hálájával és szeretetével.

Kedves Testvérek! Közel 40 évig egy helyben szolgáltam, maga a hűség. Sopronban ennek a szónak különös jelentősége van, hiszen Sopron nevétől ez a szó, ez a fogalom elválaszthatatlan. Azt a lojalitást fejezi ki, amivel egy közösségen belül, a legkülönbözőbb szituációkban a közösség tagjai egymással szemben bizonyítani tartoznak. Hűség nélkül nem létezhet egyetlen igaz közösség sem, legyen az a közösség kicsi vagy nagy. Hűséges az, aki minden kísértés és próbatétel közepette megáll a hitében. Napjainkban sokak számára ez a gyengeség, a változtatni nem merés velejárója. Pedig a hűség lehet cselekvő akarat is, úgy, ahogy dr. Vladár Gábor főtiszteletű Úr bizonyította a gyülekezet és az egész város számára 4 évtizeden keresztül.

Főtiszteletű Úr nem azt latolgatta ez alatt az idő alatt, hogy mit kaphat cserébe, csak adott és adott, aminek mi, nem egyszer érdemtelenül voltunk az élvezői. Az Ő hűsége volt az a kohéziós erő, ami a helyi és környékbeli reformátusságot közösséggé formálta.

A mai napra készülve, olvasgattam Pál Apostol Tituszhoz írt levelét, ami szerint: (Tit 1,7-9): „... szükséges, hogy a „lelkipásztor” feddhetetlen legyen, mint Isten sáfára: nem akaratos, nem haragos, nem részeges, nem veszekedő, nem rút nyereszkes. Hanem vendégszerető, jónak kedvelője, mértékletes, igaz, tiszta, maga türtető. Aki a tudomány szerint való igaz beszédhez tartja magát, hogy inthessen az egészséges tudománnyal és meggyőzhesse az ellenkezőket.”

Martin Heidegger filozófus pedig azt vallotta, hogy „az emberi lét pásztora a tisztesség.” Ezt láttuk, ezt tapasztaltuk szolgálata alatt mindvégig, amit nem tudunk eléggé megköszönni.

Hálával telt szívvel búcsúzik Tiszteletes Asszonytól, Emőkéától is, aki mindvégig biztos háttere volt főtiszteletű úr munkájának, az elért eredményeknek.

Tiszteletes Asszony a parókia falai határolta területen állt helyt nap, mint nap, végezte és irányította az egyházak működésében is jelenlevő hatalmas adminisztrációt, szervezte gyülekezeti alkalmainkat. Hitoktatóként több száz gyermeknek adta át gyermekközpontúan tanítva a keresztyén hitet, és ezzel azt a megtartó, szép üzenetet, amit fiataljaink a konfirmációi fogadalomtételkor és az első úrvacsora alkalmával a mi mindenható Urunkkal való első, személyes találkozáskor átélhettek. Hatalmas misszió volt ez. Hálás köszönet érte.

Tisztelt Főtiszteletű Úr! Kedves Tiszteletes Asszony! Búcsúzni olyan emberektől, akiket szeretünk, akiket becsülünk, akikhez ragaszkodunk, mindig nagyon nehéz. Úgy érezzük, hogy távozásukkal a szívünk egy élő darabkája is kiszakad.

Antoine de Saint-Exupéry írta a Kis hercegre: „Jól csak a szívével lát az ember. Ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan.” A nyári szabadságok ellenére ma zsúfolásig megtelt templomunkban, mindenki szívében ott van e búcsú keltette, szemnek láthatatlan fájdalom.

De ahogy körbe nézek, mégis azt látom, hogy sokan törölgetik a szemüket... A Kis hercegre olvashatjuk azt is, hogy „Aki hagyja, hogy megszelídítsék, az a sírás kockázatát is vállalja.”

Valamennyiünk nevében köszönöm, hogy a soproni reformátusok lelki vezetője, dr. Vladár Gábor Főtiszteletű Úr sokunkat képes volt megszelídíteni.

Elfogadva a megváltoztathatatlant, Isten gazdag áldását kérjük további életükre és kérjük, imádságos és derűs szeretettel tartsanak meg bennünket emlékezetükben.

Sopron, 2022. augusztus 7-én

Dr. Amberger Erzsébet főgondnok

Kárpátaljától az Alpokaljáig

Bemutatkozik az új lelkipásztor:
dr. Barta Zsolt és családja

Dr. Vladár Gábor nyugdíjba vonulása okán megüresedett a Soproni Református Egyházközség vezető lelkipásztori tiszte. A lelkészválasztás folyamatának lezárásával idén augusztus közepén érkezünk meg új szolgálati helyünkre, Sopronba. Feleségemmel, Barta Líviával és négy gyermekünkkel költöztünk be a Deák téri parókiába. Az azóta eltelt néhány hónapban igyekeztünk megismerkedni egyháztagjainkkal, a soproni és Sopron környéki reformátusokkal, valamint a várossal is. Ebben a rövid írásban igyekszem bemutatni magamat és családomat azzal a reménységgel, hogy az előttünk álló ünnep során személyesen is találkozhatunk istentiszteleteinken és egyéb alkalmakon.

A Munkácshoz közeli Fornoson születtem Kárpátalján, amely akkor még a Szovjetunió része volt. Általános és középiskolai tanulmányaimat elvégezve 1995-ben a budapesti Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának lelkipásztori szakára jelentkeztem. Az 1998/99-es tanévet elsősorban nyelvtanulás céljából az észak-írországi Belfastban tölthettem a Union Theological Seminary hallgatójaként.

Líviával, aki szintén lelkipásztor, a budapesti teológián ismerkedtünk meg. Ő dunántúli származású, Balatonfüreden nőtt fel. Középiskolás éveit a Pápai Református Kollégium Gimnáziumában töltötte a rendszerváltozás utáni újraindulás éveiben. 2001 nyarán kötöttünk házasságot, majd egyenesen Amerikába repültünk az atlantai Columbia Theological Seminaryn elnyert ösztöndíjas évre. Az államvizsgám miatt én két héttel később utaztam Lívia után. Ez az utazás életem egyik legemlékezetesebb eseménye lett, ugyanis 2001. szeptember 11-re esett. Pontosan azon a napon csapódtak be a World Trade Centre ikertornyaiba a terroristák által eltérített repülő, és egyik percről a másikra Amerika lezárta a

légterét. Repülönkön már nem volt elég üzemanyag ahhoz, hogy visszaforduljunk Európába, így Kanadába irányítottak bennünket és végül Torontóban landoltunk. Néhány nap késéssel és az éjszakai Niagara vízesés látványával érkeztem meg eredeti úti célomhoz. Amerikában elsősorban újszövetségi tanulmányokat folytattam, míg feleségem a lelkigondozás területén mélyedt el.

Segédlelkészi szolgálatunkat 2002 őszén kezdtük meg Kárpátalján. Lelkesen álltunk szolgálatba két Ung megyei egyházközségben, melyhez öt falu tartozott: Minaj, Katergény, Koncháza, Homok és Rát. Később még a Botfalvai Református Egyházközséget is ránk bízta. Így vasárnaponként általában négy istentiszteletet tartottunk. Lelkesszé szentelésünkre 2005-ben került sor. Ebben az időszakban született meg három lányunk: Luca, Naomi és Zorka.

15 évvel ezelőtt Isten különös rendező munkája által kerültünk a rédei gyülekezetbe. Réde a Bakony északi lábánál elterülő közel 1300 fős település Veszprém, Győr-Moson-Sopron és Komárom-Esztergom megye találkozásánál. A településen a legnagyobb felekezet a református egyház 370 egyházfenntartóval és nagyjából 700 egyháztaggal. Ott született meg negyedik gyermekünk, Benedek. 2011-től részt vettem az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának doktori képzésében az Ókortudományi Programon. 2016-ban szereztem doktori fokozatot. 2014 óta végzek oktatói munkát a Pápai Református Teológiai Akadémián, előbb tanársegédként, majd 2016 óta a Gyakorlati Teológiai Intézet docenseként. Rédei szolgálatunk idején Lívia csatlakozott a Kerekítő foglalkozáshálózathoz és babamama foglalkozásokat tartott több helyszínen, melyeknek célja a magyar népi ölbéli játékok, mondókák, népdalok felelevenítése és népszerűsítése a kisgyermekes családok körében. 2020-ban óvodapedagógusi diplomát szerzett az Eötvös Loránd Tudományegyetem Tanító- és Óvóképző Karán.

Dr. Barta Zsolt és családja. A képen balról jobbra:
Barta Lívia és Barta Benedek, Barta Zorka, Barta Luca,
Barta Naomi.

A 2021/22-es tanévet Hollandia észak-keleti részén található Kampen városában töltöttük az Iránytű Alapítvány támogatásával, hogy habilitációs dolgozatomat megírhassem. Gyermekeink belekóstoltak a holland oktatási rendszerbe két keresztyén intézményben, feleségem pedig aktív szerepet vállalt a Hollandiában élő magyar reformátusok lelki életében online gyermekbiblia-órák rendszeres tartásával. Hálásak vagyunk Istennek ezért az évért, amelyet igyekeztünk kihasználni olvasás-

sal, tanulással, lelki élményekkel és kikapcsolódással, hogy újult erővel tudjunk visszaállni a szolgálatba. Hálásak vagyunk, hogy a soproni egyházközség tagjai nagy szeretettel és figyelmességgel fogadtak bennünket, segítettek a költözésben és nagy érdeklődést mutatnak szolgálatunk iránt.

Dr. Barta Zsolt lelkipásztor

Concessa-átadó istentisztelet

Isten Igéjét hirdeti ifj. Márkus Mihály esperes úr.

Egyházunk törvényes rendje szerint a lelkészválasztás jogerőre emelkedését az egyházmegye esperese által kiállított, ún. concessa igazolja. Tulajdonképpen ez rögzíti az új lelkipásztor szolgálati jogviszonyának hatályba lépését.

Gyülekezetünk istentiszteleti közösségében augusztus 14-én került sor ennek a hivatalos dokumentumnak az átadására, amelyre ifj. Márkus Mihály esperes és Tóth József egyházmegyei főgondnok érkezett az egyházmegye küldöttségeként Sopronba.

Esperes úr, aki az igehirdetés szolgálatát végezte közöttünk, szószéki szolgálata után ünnepélyesen köszöntötte dr. Barta Zsoltot, egyházközségünk új lelkipásztorát – akit a Soproni Református Egyházközség lelkészválasztó közgyűlése 2022. június 12-én választott meg –, majd átadta az állás elfoglalására szóló engedélyt.

Az istentisztelet után a presbitérium és a lelkészcsalád kötetlen találkozója következett közös ebéd keretében. – Ezúton is Urunk gazdag áldását kérjük új lelkipásztorunk és felesége, Barta Livia beosztott lelkész nő közöttünk megkezdett szolgálatára, valamint kedves családjuk életére! Nagy örömmel köszöntjük őket gyülekezetünkben!

Balra: Esperes úr átadja a concessát dr. Barta Zsolt lelkipásztornak.

Jobbra az egymás melletti két képen: Tóth János egyházmegyei főgondnok köszönti a hivatalosan beiktatott új soproni lelkészt, kérve Isten Szentlelkének bölcsességét, vezetését a betöltött tisztség felelős hordozásához.

Dr. Amberger
Erzsébet

Új főgondnoka lett gyülekezetünknek

Kedves Testvérek! Dr. Jäger László, egyházközségünk főgondnoka elfoglaltsága miatt lemondani kényszerült, így egyházközségünk hónapokig főgondnok nélkül maradt. Ezért égetően szükségessé vált a jelenlegi presbitérium tagjai közül a tisztség betöltése.

Presbitériumunk azt kérte, hogy a következő választásig – amely

2023 végén esedékes –, rangidős presbiterként én lássam el ezt a feladatot, amit gyülekezetünk 2022. június 12-én megerősített.

Kálvin János, nagy reformátorunk azt tanította, hogy az igazi egyháznak 4 ismertetőjegye van:

- az ige tiszta hirdetése,
- a sákramentumok helyes kiszolgálása,
- a szeretetszolgálat,
- az egyházi fegyelem gyakorlása.

Az első kettő gyakorlására – hála a mindenható Istennek – gyülekezetünk mindenkor felkészült lelkipásztorai a biztosítékok. Jó magam presbiterként a szeretetszolgálat kegyelmi ajándékát kaptam és már a 3. ciklusban vezetem a diakóniai szolgálatot. A főgondnoknak pedig, úgy gondolom, hogy a 4. ismertetőjegyben, vagyis az egyházfegyelem gyakorlásában jelenik meg igazán a feladata, ami igen sokrétű.

Bevallom, nem kis félelem fogott el, amikor tudatosult

bennem az a hatalmas felelősség, ami ezzel a tisztséggel jár.

Sokszor eszembe jut, milyen kegyelmi állapotot jelentett gyülekezetünk életében, hogy dr. Molnár Sándor testvérünk töretlenül, 3 három évtizeden át látta el ezt a szolgálatot. Ezúton is köszönet érte!

Lázasan kerestem, és megtaláltam magam számára a vigasztaló igéket a Zsoltárok 50,15 és Ézsaiás 41,10 verseiben, amelyek így szólnak: „Es hívj segítségül engem a nyomorúság idején, én megszabadítalak téged, és te dicsőítesz engem.” Illetve: „Ne félj, mert én veled vagyok! Ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítelek, sőt megsegítelek, és igazságom jobbjával támogatlak.”

Hiszem, hogy a mi Urunk és Istenünk soha nem állít bennünket olyan feladat elé, amit az Ő segítségével ne tudnánk megoldani.

Tudom, hogy a mi mindenható Urunktól a következő presbitérium megválasztásáig naponta kell kérnem abból a kiapadhatatlan mennyei forrásból a megtartó erőt, amely mindannyiunk számára elérhető.

Kedves Testvérek! Ígérem és fogadom, hogy legjobb tudásom, tehetségem és képességeim szerint fogom ellátni a rám ruházott feladatot.

Szemeim a hegyekre emelem és segítségül hívom a mindenható Istent.

Dr. Amberger Erzsébet főgondnok

Szebeni Lajos

A 2022. évi gondnoki konferencia

2022. november 19-én lehetőségem volt részt venni a Dunántúli Református Egyházkerület háromnapos Gondnoki Konferenciájának szombati napján, amelynek a balatonszárszói SDG Családi Hotel és Konferencia-központ adta helyszínét. Istennek és a szervezőknek hála a program

nagy sikerrel, jelentős információval és üzenettel. A helyszín is tökéletesnek bizonyult az előadások témájához, amelyek „A hét szűk esztendőhöz” kapcsolódtak. Jelzés értéke volt, hogy a nagy terem és a további helyiségek fűtését 20°C-ban maximálták a takarékoskodás jegyében.

A szombat reggeli áhítatot Boza Kristóf sáregresi nagytiszteletű úr tartotta Jeremiás könyve alapján. Az Úr igéje aktuális figyelmeztetés számunkra Európa jelenlegi helyzetére nézve.

Ha eddig nem értettük volna a konferencia alapgondo-

latát, a következő előadásban dr. Kocsev Miklós, a Károli Gáspár Egyetem Hittudományi Karának dékánja, tűpontosan festett képet a Mózes 1. könyvéből ismert hét szűk esztendőről, amely most is eljön, illetve bizonyos szempontból már benne élünk.

Ezt követően Gér András, a Magyarországi Református Egyház zsinati tanácsosa és Hajdú Zoltán Levente szőládi lelkipásztor, a Magyar Református Egyház Missziói Szolgálatának szakmai vezetője ismertették munkájukat és az egyházközségek gazdálkodásának fő irányait „a hét szűk esztendő” számviteli, gazdasági következményei tükrében. Jelezték, 2022 és 2025 között az ismert gazdasági nehézségek miatt várhatóan lecsökkennek a pályázat útján elérhető támogatások egyházközségeink számára.

Gondot jelent, hogy a reformátusok lélekszáma a 2001. évi és a 2011. évi népszámlálási adatok szerint jelentős csökkenést mutat, közel félmillióval. Hazánk keleti részén és a kisebb falvakban a népesség jelentős visszaesése miatt az egyházközségeket a megszűnés ve-

szélye fenyegeti. Nemcsak a presbitérium minimális létszámát nem tudják kiállítani, hanem ezzel párhuzamosan a pénzügyi önfenntartás is meggyengül. Ugyanakkor a belső migráció következtében a nagyvárosok és a nyugati országrész egyházközségei látszólag növekednek, de összességben a három fenntartási forrás (egyházfenntartói járulék, perselypénz és az Isten dicsőségére szánt adományok) aránya itt is csökken.

Mit tegyünk tehát: ölbe tett kézzel várjuk a megszűnést? A válasz természetesen: nem. Ez volt az ebéd utáni előadások témája, melyeket Szűcs Attila és Galambos Sándor egyháztagok, cégvezetők, a versenyszféra szereplői tartottak. Üzenetük lényege az volt, hogy nem elég Isten segítségére várni, nekünk is tennünk kell egyházunk fennmaradásáért. Az emberek megszólítása érdekében mindenkinek dolgoznia kell, lelkipásztoroknak, pres-

bitereknek, egyháztagoknak egyaránt. A gazdálkodásnak pontosnak kell lennie, az egyházközségi vagyonnal okosan kell sáfárkodni.

Végezetül dr. Nemes Pál, a Dunántúli Református Egyházkerület főgondnoka tájékoztatta a hallgatóságot a Magyarországi Református Egyház alkotmányának fontos változásairól.

Az előadásokat követő kérdések és hozzászólások által további hasznos információkhoz jutottunk és tanulságos történeteket hallottunk.

Istennek adjunk hálát a próbatételért is, ami egyházunkat erősíti, és a reményért, ami fennmaradásunkhoz szükséges!

Szebeni Lajos presbiter, főgondnokhelyettes

Köszönetmondás

Egy-egy év lezárása mindig összegzésre, visszatekintésre hív bennünket, és nem kevésbé hálaadásra. Hálaadásra a szeretetért, a testvéri odafordulásért, azért, hogy gyülekezetünkben valóban megtapasztalhatjuk, miközben közös ügyért fáradozunk, egymás terhére is képesek vagyunk hordozni.

Első helyen mondunk köszönetet hitoktatóinknak a gyermekeink között végzett szép és fontos szolgálatért: *Drüszler Edit, Hadnagy Judith, Joó Lilla, Kamarás-Horváthy Petra, Komán Szabolcsné, Kovács Zsuzsanna, Máté Izabella, Némethné Szabó Erzsébet, dr. Paárné Bárti Rozália, Szűcs Mátyás és Vladárné Pataki Emőke.*

Örömmel végezték vasárnaponta a gyermekek közötti istentiszteleti szolgálatot az önkéntes munkatársaink. Köszönjük a felelősségteljes munkát a szolgáló közösség tagjainak: *Belley Kinga Mariann, Drüszler Edit, Halász Andrea, Komán Szabolcsné, Kovács Zsuzsanna, Márton-Cseh Katalin, Máté Izabella, dr. Paárné Bárti Rozália, Pallagi-Téglás Dorottya, Tisza Anita.*

A templomkertben, valamint Végh Kálmánné sírja körül a Balfi úti temető kertben idén is szorgos fiatal kezek munkálkodtak! Köszönjük az önkéntes szolgálatot! *(Nevüket ld. a 4. oldalon!).* Novemberben a férfi kör tagjai *Fonth Zoltán* presbiter testvérünk vezetésével és szervezői munkájának köszönhetően egyházközségünk Vadász utcai épületének pincéjét is sikerült lomtalanítani. Hálaadás vagyunk a tette kész munkatársainak: *Kukri Attila, Máté Béla, Németh Marcell, Tisza Donát, Tisza Péter, Varga Tamás.*

A tavasszal megkezdődő beosztott lelkészi lakás felújítása során *Fonth Zoltán* fáradhatatlan jelenléte, tanácsa és segítsége nagyban előre vitte a mesteremberek érkezéséhez a helyiségek előkészítését. Csak megköszönni tudjuk újból, amit nem lehet eléggé szavakban kifejezni. *Kiss Gyula* presbiter társa is vállalta az újra és újra termelődő lom és építési hulladék elszállítását a Csatkai utcáról. Hála köszönet érte!

A lelkésváltás többszörös költözködéssel járt, emiatt a nyár folyamán nagy szükség volt takarító és rakodó kezekre. Akik mindezekben segítettek: *Bakó Erzsébet, Barta István, Barta Zita, Bede Katalin, dr. Drüszler Áron, Fonth Zoltán, Gribovszki József, dr. Gribovszki Katalin, Gribovszki Sámuel, Halász Andrea, Horváth Boldizsár, Jáger Boldizsár, Kerékgyártó Margit, Kiss Gyula, Kovács László, Lakatos Csaba Ciprián, Márton Sándor, Máté Béla, Németh Marcell, Pallagi Krisztián, dr. Papp Gábor, dr. Simon Éva, Tisza Donát, Tisza Nimród, Varga Benedek, Varga István, Varga Tamás.*

Isten Igéjének istentiszteleti felolvasását hálásan köszönjük az olvasóknak: *Bayer Antal, Dzurné Halasi Mónika, Horváth Boldizsár és Varga Viktória.* Isten áldása legyen szolgálatukon.

Az úrvacsorai jegyeket 2022-ben *Lesták Domonkosné, Kuzsnerné dr. Berecz Éva, Morán Nikolett, dr. Simon Éva és dr. Szarka László* testvérünk adományozta. Istené legyen a dicsőség!

A megkereszteltek idén is zászlós báránnyal kihímzett fehér kendőt kapnak emlékül. A kendők elkészítésében résztvevők: *dr. Amberger Erzsébet, Bakó Erzsébet, Bellécs Ildikó, Bodáné Banya Julianna, Debreczeni Margit, Dzurné Halasi Mónika, Kamarás-Horváthy Petra, Kálmán Gáborné.* A templomi új énekeskönyvek is megújult borítót kaptak. Akik ebben segítettek: *Bellécs Ildikó, Debreczeni Margit, Dzurné Halasi Mónika.* Köszönjük szép munkájukat!

Ünnepi istentiszteleteink pillanatait *Vincze-Minya Mária* és *Debreczeni Margit* testvérünk örökítette meg az utókor számára. Köszönjük az emlékeztető felvételeket!

Bényi Béla testvérünk presbiter társaival és vállalkozó fiataljainkkal az idén is beállította a templomi karácsonyfát, amelyet *dr. Gribovszki Katalin* testvérünk adományozta.

zott gyülekezetünk közösségének. Köszönjük az ajándékot és a faállítással járó fáradozást.

Kedves szokása több autós testvérünknek, hogy a nehezen mozgó, idősebb testvéreinket elhozzák templomi istentiszteleteinkre, összejöveteleinkre. Abban a reményben köszönjük meg figyelmességüket, hogy példájuk követőkre talál.

A járvány óta gyakorlattá vált, hogy családi istentiszteleteinkre a templomkertben terítünk meg. A finomabbnál finomabb sütemények mindig nagy örömet jelentenek a gyermekek számára! Köszönjük!

Itt köszönjük meg a Diakóniai Szolgálat asszonytestvéreinek is a gondoskodást, amellyel a szeretetvendégségek idején köztünk forgolódnak, valamint az adományozások, karácsonyi szeretetsomagok készítése körül végzett szolgálatot!

A 2022-es évben többször is hirdettünk adománygyűjtő akciót. Február végén, március elején a szomszédunkban kitört háború miatt kértük a Testvérek segítségét. Adventben a Tómalom utcai fogyatékos gyermekek számára, illetve országos egyházunk Szeretetszolgálatának lelmi-

szergyűjtő, ún. „Szeretetdoboz” programjához csatlakozva hívtuk fel a figyelmet a szükségben lévők megsegítésére. Az élelmiszer csomagok elkészítéséhez idén is pénzadományt fogadtunk, illetve a beszerzési nehézségek miatt három tartós élelmiszerral kapcsolatban kértük a Testvéreket, hogy azt természetbeni adományként hozzák be a Lelkészi Hivatalba (liszt, cukor, olaj). A beérkező pénzadományból egy magát megnevezni nem akaró református testvérünk szerezte be jelentős kedvezménnyel a három kért terméken túl a szeretetdobozba az árut. Valamennyi Testvérünk szívből jövő adományát és segítségét áldja meg Istenünk!

Köszönjük Egyháztagjainknak a hűséggel befizetett egyházfenntartói járulékot, Isten áldása az adakozókon!

A Rómaiakhoz írt levél 2,10 versével kérem Isten áldását gyülekezetünk minden tagjára:

„...dicsőség, tisztelet és békesség jut majd osztályrészül mindazoknak, akik jót tesznek...”

Dr. Barta Zsolt lelképásztor

Dr. Szarka László

ESEMÉNYDÚS ESZTENDŐ

Beszámoló a Soproni Kálvin Kör 2022. évi tevékenységéről

A Soproni Kálvin Kör számára a 2022-es év – mint ahogyan a gyülekezet egésze számára – lelképásztorunk, dr. Vladár Gábor 70. születésnapjára való készüléssel és a születésnap méltó megünneplésével kezdődött. Januárban mindemellett a Magyar Kultúra Napja ünnepi estje miatt is izgultunk. Az előadónak meghívott Novák Katalin családokért felelős tárca nélküli miniszter ugyanis 2021 decemberében államelnök-jelölt lett, és eleinte nem volt egészen bizonyos, hogy az új tisztségének terhe alatt is el tud-e majd jönni Sopronba. Majd megérkezett a megnyugtató visszajelzés, úgyhogy éves beszámolóinkat egy országos kisugárzású városi ünnepséggel kezdhethetjük.

Novák Katalin nem csak az előadását tartotta meg („Ami a miénk” címmel), hanem az ökumenikus imahét záró istentiszteletén is részt vett. Egyszerű református hívőként Filotás Julianna beosztott lelkész nő prédikációját hallgatta meg az evangélikus

templomban. A Liszt Központban, városi és testvérszervezeti vezetők jelenlétében megtartott ünnepségen közreműködött a Fidelissima Vegyeskar (Szilágyi Miklós vezetésével) és Pataki András, a soproni Petőfi Színház igazgatója. Íme egy részlet Novák Katalin soproni beszédéből:

„Ha nem volnék, te sem volnál, én sem volnék, ha nem volnál.” Kányádi Sándor szerelmes sorait mondhatta volna a magyar kultúráról is. Hol lennénk, ha nem volna? S hol lenne, ha nem lennénk?

Hol lennénk, ha nem lettek volna azok az őseink, akik a legnehezebb időkben is igent mondtak a magyar élet folytatására, akik védtek, őrizték, gyarapították nyelvünket, szokásainkat, hagyományainkat. Akik igent mondtak a gyermekekre, s így adták tovább, ami a miénk. És hol lesz Munkácsy Golgotája, ki érti majd József Attila fájdalmát, mi szól majd a Magyar Zene Házában, ha lemondunk a magyar élet újrateremtésének, megőrzésének, s gyarapításának lehetőségéről és kötelességéről?

Igaz, van mit elsratnunk. De a százéves gyász néha elfeledtetni velünk, hogy még veszteni valónk is

Novák Katalin államfőjelölt előadása a Magyar Kultúra Napján

van. Amikor aztán ráismerünk fogyatkozó gazdagságunkra, akkor nekiállunk. Nem csak őrizgetünk, kurgatunk, hanem gyarapítunk is. Patriótává tesszük gazdaságunkat, élettél töltjük meg a falvakat, megújítjuk egyetemeinket, bölcsődeket, templomokat építünk határon innen és túl, s közben megbecsüljük, nem engedjük feledésbe merülni az előt-

tünk járt nemzedékek munkáját. A lényeg mégis a kultúra. Ha kultúra van, akkor, ha nincs is minden egy csapásra, de lehet. Ahogy egyetlen sejtből ott egy új élet esélye, úgy ad lehetőséget közösségeinknek a kultúra a javakban való gyarapodásra. Tévedés, hogy a bővülő gazdaság, a családtámogatások sokszorosra növelése készteti a fiatal párokat a gyermekvállalásra. Ezek nélkül persze nehezebb lenne. De a pénz csak akadályokat képes elhárítani. A gyermekek utáni vágy, a magunk továbbörökítésének szándéka mélyebbről fakad: a kultúránkból. Mert nem csak megmaradni akarunk, hanem kiteljesedni, gyarapodni is. S nem csak abban a hetven, nyolcvan évben, ami nekünk jut, hanem a következő nemzedékekben is. Ezért, a saját életünkön túlmutató előretekintés miatt fontos nekünk, magyaroknak, a megörökölhető otthon, a teremtet világ védelme, a családunk történetének ismerete és továbbadása.”

Az esemény országos sajtóvisszhangot kapott. A beszéd szerkesztett változata megjelent a Magyar Nemzetben:

<https://magyarnemzet.hu/belfold/2022/01/kulturanknak-resze-mindaz-amit-ezer-ev-szokass-formalt-3>

A Soproni Kálvin Kör által a teljes estéről szóló beszámolóink elérhető egyházközségünk honlapján:

http://www.sopron.refdunantul.hu/data/attachments/2022/01/29/Novak_Katalin_Sopron_-_screen.pdf

2022. február 28. – Grubits János: Szexuális devianciák vagy a normalitás határainak kitérítése?

Miközben a műveltnek vélt Nyugaton bizonyos szervezetek a szexuális

kisebbségek jogainak kiszélesítéséért ellentmondást nem tűrő küzdelmet folytatnak, Magyarország Alaptörvényben rögzítette, hogy az anya nő, az apa férfi, amivel védik a gyermek születési nemének megfelelő önazonosságához való jogát, valamint biztosítják a Magyarország alkotmányos önazonosságán és keresztyén kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelésben való részesülést. Az előadó (neurológus és pszichiáter szakorvos, a Soproni Gyógyközpont főtanácsosa, nyugdíjas főorvosa) magától érteendő természetességgel világította meg a magyar álláspont természetudományi erejű helyességét, hivatkozva a Biblia intelmeire is, például: 3Móz 18:22-24 és 20:13, valamint 5Móz 22:3.

2022. március 29. – Kohán Mátyás: Jövőválasztás

Kohán Mátyás, a Mandiner országos hírnévre szert tett újságírója Sopronban élő fiatalember, tagja a Soproni Református Egyházközségnek. Középiskolai tanulmányait a győri és egy amerikai bencés gimnáziumban végezte, jelenleg a Bécsi Egyetem (Universitát Wien) hallgatója. Lényeglátó megközelítése, eredeti megfigyelései budapesti televíziós viták keresett résztvevőjévé tették. Előadásában a 2022. április 3-ai parlamenti választás és gyermekvédelmi népszavazás körülményeiről, hazai és nemzetközi tétjéről, a Magyarország előtt álló lehetséges jövőképekről ejtett szót.

2022. április 11. – Dr. Bartha Tibor: Ki mondta? Miért mondta?

Dr. Bartha Tibor – soproni fogorvos (fog- és szájbetegségek, valamint a konzerváló fogászat és protetika

szakorvosa, PhD, a Szegedi Tudományegyetem volt oktatója), ifj. Bartha Tibor (Vladár Gábor lelkipásztor egykori debreceni professzor-társa) fia – édesapja tanulmányaiból és ígírdetéseiből lelkipásztorunkkal együtt két kötetet is megjelentetett. Beszélgetéseik, a közös munka, a megöröklött teológiai szakmai könyvtár arra sarkallta, hogy ő maga is utánajárjon egyes kérdéseknek.

Dr. Bartha Tibor előadásában három ismert újszövetségi történetet elemzett olyan szempontból, hogy mi az, amit Jézus maga mondott, mi az, amit a kortársai mondtak, és végül mi az, amit a késői interpretátorai mondtak (röla).

2022. április 25. – Kulcsár Zoltán: Magyar sors Kárpátalján

Kulcsár Zoltán építészmérnök (egyházközségünk tagja) a családja történetén keresztül mutatta be a négy különböző államban megélt kisebbségi sorsot, a tragikus események sorát. Ismertette röviden Kárpátalja történelmét a boldog békeidőktől 2020-ig, amikor is megkezdődött a magyarok közösségi jogainak visszavétele.

2022. április 25. – Éves közgyűlés

Éves közgyűlésünk napirendi pontjai a következők voltak: 1. A 2021. évi beszámoló és mérleg ismertetése, döntés annak elfogadásáról; 2. A 2022. évi terv előterjesztése, megvitatása és döntés annak elfogadásáról.

2022. szeptember 20. – Kárpátaljától az Alpokáig: Dr. Barta Zsolt és Barta Livia lelkipásztori életútja

A Soproni Református Egyházközség negyedik megválasztott lelkésze, dr. Barta Zsolt augusztus 14-én vette át

Kohán Mátyás

Dr. Bartha Tibor

Kulcsár Zoltán

Dr. Barta Zsolt és Barta Livia

megbízólevelét. Felesége, Barta Lívia lelkész nő ugyanettől a naptól besorozott lelkészi minőségben szolgál egyházközségünkben. Négy gyermekükkel érkeztek Sopronba. Kötetlen bemutatkozó előadásukra nem csak gyülekezeti tagok érkeztek, hanem érdeklődő soproni és Sopron környéki polgárok is eljöttek. A rendezvény kapcsán a Soproni Téma képes riportot készített a lelkész házaspárról: <https://www.sopronitema.hu/hirek/varosi-hirek/uj-reformatus-lelkeszek>

2022. október 20. Pál apostol nyomában I-II.

Az Antalya (Attalia) – Alanya – Tarsus – Antiokhia – Kappadókia – Konya (Ikonia) – Piszidiai Antiokhia – Aspendos – Perge – Antalya utazásunkról szóló közös élménybeszámolón Debreczeni Margit fényképeit Papp Gábor vetítette. A képekhez református lelkészünk, Vladár Gábor fűzött magyarázatot.

Az összejeövetelen felvázoltunk egy 2023. június 16-23. között megvalósítható úti programot is: Ephesus – Smyrna – Pergamum – Tiatíra – Sardis – Philadelphia – Laodicea úrtvonalon, de felmerült Pátmosz (Patmos) szigete is. (További környékbeli helyek: Milétosz, Magnesia, Kolossé).

2022. november 15. Ahol az ég és a föld és a sport összeér – Berkesi Judit és Márta lelkészgyermekek bizonyágtétele.

A geológus Dr. Berkesi Márta és a sportriporter Berkesi Judit édesapjukkal, Berkesi Gáborral, a Budapest-Pozsonyi úti Református Egyházközség lelképásztorával együtt érkeztek Sopronba. Egész társaságuk ezer szállal kötődik mind az Egyházközséghez, mind a Baár-Madas Református Általános Iskola és Gimnáziumhoz.

Az anyai nagypapa (Berényi József) is református lelkész. Mindketten többgyermekes édesanyák. Szakmájukat illetően eltérő utat járnak: Márta a soproni Földfizikai és Űrtudományi Kutatóintézet kutatójaként 2022-ben MTA Lendület projektet nyert el, Judit pedig a katarai futballvilágbajnokság előtt tért vissza az M4 televízió stúdiójába.

2022 decemberében elnökségi ülésen tekintjük át az idei munkát és a jövő évi terveket. 2023. január 22-én reménység szerint meg tudjuk rendezni – ismét soproni katolikus és evangélikus testvéreinkkel együttműködve, ezúttal a soproni KESZ főszervezésében – a Magyar Kultúra Napja ünnepi estjét. A 18 órakor kezdődő ünnepség programja még alakulóban van.

A Soproni Kálvin Kör 1996 óta működik mint civil egyesület. Mint ilyen, jogosultak vagyunk az 1 % adófelajánlás elfogadására. E címen 2021-ben 92.665 forintot, a beszámoló elkészültéig 2022-ben 101.444 forintot kaptunk. Az elnökség tagjain

Esti sétán Pál apostol szülővárosában, a törökországi Tarsusban.

(dr. Szarka László elnök, Bakó Erzsébet alelnök, dr. Mózsai Gábor, dr. Cseke István, dr. Úry Előd), illetve gazdasági ügyintézőnkön, Debreczeni Margiton keresztül várjuk javaslatokat és alkotó hozzájárulásait a programok alakításához és a Kör működtetéséhez!

A Soproni Kálvin Kör munkája az 1% adófelajánlás túlmenően adományokkal és tagdíjfizetéssel (1200 Ft/év) is támogatható. Adószámunk: 18535318-1-08; a Takarékbanknál (Sopron, Várkerület 18.) vezetett számlaszámunk:

59500351-10009048-00000000

*Dr. Szarka László,
a Soproni Kálvin Kör elnöke*

Berkesi Judit sportriporter előadása a Kálvin Körben.

1+1 %

A 2022. évi adóbevallások elkészítésekor változatlanul lehetőség nyílik arra, hogy a személyi jövedelemadónk 1 %-át a Magyarországi Református Egyház javára, illetve a „második” 1 %-ot valamilyen közhasznú szervezet – alapítvány, egyesület – számára felajánljuk.

Egyházközségünkben két közhasznú szervezet működik:

- **Maller Kálmán Templom és Iskola Alapítvány**
- **Soproni Kálvin Kör.**

Mindkét szervezetnek utaltathatjuk adóforintjainkat, de hangsúlyoznunk kell, hogy a két alapítvány közül választani szükséges, mert megosztani nem lehet az 1 %-ot!

Kérjük, hogy a 2022. évi adóelszámolásnál se felejtkezzenek meg erről, családtagjaik, ismerőseik körében is terjesszék az 1+1 % felajánlásának lehetőségét.

Egyházunk technikai számát, illetve alapítványaink adószámát megtalálják kiadványunk hátoldalán.

A diakónia 2022. éve

Kedves Testvérek! Tavaly a Magyar Krónika ünnepi száma a soproni népszavazás centenáriumának adózott. A főszerkesztői előzetesben ezt olvashatjuk: „Sopron ilyenkor a legszebb, begubózva, állig gombolt kabátban. Az ünnepi készülés idején elül a zaj, eltűnik a felesleg...”

2022 adventje idején, amikor az „Így élünk” c. gyülekezeti újságunk számára megírjuk az év történéseit, kényszerűségből ugyan, de láthatjuk, hogy a városi díszkivilágításából is eltűnt a felesleg.

A megjuhászodott, de velünk maradt viláagiárvány, a közelünkben zajló háború, a határainkon megjelent migrációs áradat, és ezek részbeni következményeként ránk szakadó világgazdasági válság folytán elszabadult energiaárak elbátortalanítanak, félelemmel töltenek el, de egyben gondolkodásra kényszerítenek és alkalmassá tesznek bennünket a visszatekintésre és a hálaadásra is.

Februárban ugyan még a covid-járvány 5. hullámának leszálló ágában voltunk, de szigorúan betartva a járványügyi intézkedéseket február 6-án ismét véradás volt gyülekezetünkben. Véradó testvéreink az élet ajándékát adják évről évre rászoruló embertársainknak. 31 fő adott vért, 4 főt kiszűrtek, de a segíteni akarásukból ez semmit sem von le.

Február 24-én megdöbbenve értesültünk, hogy kitört az orosz-ukrán háború, amelynek következtében sok menekült érkezett Magyarországra is. Országos egyházunk Szeretetszolgálatának azonnali adománygyűjtő felhívására egy emberként mozdult meg gyülekezetünk is. A háború felülírta, viszonylagossá tette a coviddal kapcsolatos félelmünket, pedig a járványban elhunytak aznapi száma még mindig rémisztően magas, 192 fő volt, és 8500 új beteget regisztráltak.

Amíg a koronavírus-járvány két évig embereket, nemzeteket választott el egymástól, a segíteni akarás pár nap alatt összehozott bennünket. Dr. Vladár Gábor főtiszteletű úr a Galata 6,2-t helyezte szívünkbe: „Egymás terhére hordozzátok, és így töltsétek be Krisztus törvényét.”

Rengeteg adomány gyűlt össze, készpénzben 1 millió Ft. Testvéreink hozzáállása bizonyította, hogy tudják és ismerik a Mt 7,12-ben írtakat: „Amit szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is azt tegyétek velük.”

Örültünk, hogy két év kihagyása után minden hónap utolsó vasárnapján

a családi istentiszteletet követően szabadtéren, testvéreink süteményfelajánlásainak köszönhetően, szeretetvendégségben is együtt tudtunk lenni. A diakóniai szolgálatnak nincs más fizető eszköze mindezt, csupán a hála és a köszönet.

Március 10-én az országgyűlés megválasztotta hazánk első női államfőjét Novák Katalint, egy református, háromgyermekes asszony személyében. Az orosz-ukrán háború közepette tartott beiktatásakor nőként, anyaként, mit is emelhetett volna ki, mint azt, hogy „nincs rosszabb egy háborúnál.” Ígérte, hogy a „nekem adott talentumokat annak érdekében fogom használni, akinek békességre és megértésre van szüksége. Ehhez nem levennem kell a keresztet a nyakamból, hanem a szívemhez fogom szorítani.”

Kedves Testvérek! Ez a rövid idézet lehetne a diakóniai munkálkodás lényege is. A béke, ami talán minden keresztyén ember örök álma, sérülékeny állapotba került, mint már annyiszor a saját életünk vagy hazánk történelmének folyamán. Pedig a béke az emberiség lételeme, olyannyira szükségünk van rá, mint a levegőre, aminek hiányát igazán akkor érezzük, amikor fogytán van, amikor a légszomj már-már az életünket veszélyezteti.

Napjainkban ugyan a légszomj az ismert környezet-szennyezés ellenére sem veszélyeztet bennünket, de a békeszomj mindennapjaink velejárója.

Amíg a covid-járvány alatt orvos kutatók éjt nappallá téve keresték, hogy minél hamarabb megtalálják a biztos védelmet jelentő védőoltást, addig a közelünkben zajló háború árnyékában hiába várunk érdemi békétárgyalásokra, a „világ urai” a béke magját sem vetették el.

De van reménységünk, amely mentén álmodhatunk. Van tiszta forrásvíz, amitől felüdülhetünk: és ez Isten Igéje.

Be kellene látnunk, hogy újra és újra Krisztus kegyelmére szorulunk. Egy percre se felejtjük el, hogy a covid alatt magához ölelt és megtartott minket az Úr. Napjaink megpróbáltatásai elől is hozzá menekülhetünk. Sokaktól ugyan azt hallom, hogy Isten gondviselésére nincsenek egzakt bizonyítékok. De én hiszem, hogy hitünk az ő kegyelmi ajándéka, ami az egyetlen kapaszkodónk, és ez reménységgel tölthet el bennünket.

Nagy László református költőnk írta a Havon delelő szivárvány című versében 1954-ben:

„Amíg a rejtelem / Ibolya máza
Ráfagy e jégszerkezetű / Tájra, világra,
Lélek, ó lélek hajolj a hit paraszára”

*Dr. Amberger Erzsébet főgondnok,
a Diakóniai Szolgálat vezetője*

„Szeretettel kérem Testvéreimet, hogy viseljék szívükön ezt az ügyet, tudván, hogy kétszer ad az, aki gyorsan ad” - írta Vladár Gábor lelkipásztor az adománygyűjtésre felhívó körlevelében február 26-án. A képen balról jobbra: Vladár Gábor lelkipásztor, Kiss Gyula presbiter és a Református Szeretetszolgálat munkatársa.

Bűnvallás és bűnbocsánat-hirdetés a református istentiszteleten

A soproni templomban egybegyűlő gyülekezetnek a személyi változásokon túl feltűnhetett még valami: minden istentiszteletet bűneink megvallásával és bűnbocsánat-hirdetéssel kezdünk. Nem újtásról van azonban szó, hanem a régi református hagyomány hangsúlyos megéléséről. A XX. század elejétől kezdve a református úrvacsorás istentiszteletek elmaradhatatlan része volt a bűnvallás és a felemelt kézzel mondott bűnbocsánat-hirdetés. A változás tehát a gyakoriságot érinti: nem csak úrvacsorázás előtt, hanem minden istentiszteleten kérjük Isten bűnbocsátó kegyelmét. Ezen kívül az istentisztelet első imádságában a lelkipásztor egyebek mellett a bűnök megvallására eddig is kitért. Ez azonban nem járt együtt Isten kegyelmes ígérének kihirdetésével.

A közös bűnvallás – régi nevén közgyónás – előtérbe állítása mögött református elődeink megélt hite és a szakterület kortárs művelőinek szakmai egyetértése húzódik meg. Ravasz László az 1927-ben kiadott református szertartáskönyvében a református istentisztelet nélkülözhetetlen elemének nevezte a bűnvallást és feloldozást: „Tulajdonképpen minden istentisztelet bevezető része a bűnbocsánathirdetés, az absolutio [feloldozás]. Ugyanis nem létesülhet addig kíváncsú kapcsolat az ember és az Isten között, míg a bűnös ember meg nem vallja a szent Isten előtt bűneit és Isten meg nem ismétli a bűnbocsánat kegyelemígérését. Azért a bűnvallás és absolutio [feloldozás] a helyes istenimádásnak első akkordja, mindenkor nyitánya.” (Ágenda 25. o.) Ravasz iránymutatása megegyezik Kálvin János nézetével: „Ami pedig a rendszeres közösségi bűnvallást illeti, azt ne merészelje értelmes ember helyteleníteni, hiszen amellet, hogy maga az Úr ajánlotta, igen nagy a haszna is. Amikor ugyanis a szent gyülekezetben Isten és az angyalok elé járulunk, mi mással kezdhethénk bármit is, mint hogy beismerjük a magunk méltatlanságát?” (Inst. 3.4.11)

A bűnvallás és feloldozás az evangéliumi szellemben megreformált egyháznak a reformáció kezdetétől az istentiszteletek jellegzetes és fontos eleme volt. A hívek és a lelkipásztorok közös bűnvallása ugyanakkor nem előzmény nélküli és nem is a reformátorok találmánya. Már az evangéliumok számolnak azzal a lehetőséggel, hogy Jézus követői majd bűnöket követnek el. Az apostolok és az egész közösség feladata volt a bűnös megintése, kirekesztése vagy visszafogadása. (vö. Mt 18,15-20; Lk 17,3-4; Jn 20,21-23) A megkeresztelt majd bűnbe esett keresztyének megintésének és visszafogadásának rítusa a legkorábbi időktől fogva jelen volt az Egyházban.

Kálvin János 1541-ben Strasbourghban írta meg és 1542-ben Genfben adta ki a rendtartásnak szánt liturgiai művét. A rendtartás szerint vasárnap délelőtt a lelkipásztor zsoltár-invokációval kezd az istentiszteletet (Zsolt 124,8), majd a következőt mondja: „Atyámfiai! Jelenjék

meg közületek mindenki az Úrnak színe előtt, hibáinak és bűneinek megvallásával követvén szívében szavaimat.” A felszólítást bűnbánati imádság követi, amely két részből tevődik össze – a bűnök felsorolásából és megbánásából, valamint Isten kegyelméért és a megújult életért való könyörgésből. A Szentírás tanítása szerint minden keresztyén ember megvallja bűneit Istennek. Mindenkiel megeshet, hogy egy-egy bűn különösen is megterheli a lelket – ilyenkor az egyes keresztyén megkeresheti lelkipásztorát, hogy előtte is bűnvallást tegyen. Az egyén Istennek elmondott bűnvallása azonban nem teszi szükségletenné a közgyónást. „Aki ezt a vallomást szívében és Isten előtt elvégezte már, annak kétségtelenül a nyelve is kész lesz a bűnvallásra, valahányszor Isten irgalmát ki kell hirdetnie az emberek között.” (Inst. 3.4.10) A közösen elvégzett bűnvallás révén az Egyház tanúságot tesz Isten dicsőségéről: „Tehát az Isten előtt végzett titkos bűnvallást követi az emberek előtt gyakorolt önkéntes beismerés, valahányszor ezt akár Isten dicsősége, akár a magunk megalázása megkívánja.” (Inst. 3.4.10) Felveti Kálvin, hogy vannak némelek, akik úgy gondolják, hogy felesleges az istentiszteleten külön bűnvalló imádságot tartani, hiszen minden könyörgésben, vagyis minden imádkozás során bevalljuk bűneinket. Ugyanakkor az emberek gondatlanságát és hanyagságát is szem előtt kell tartani – emiatt pedig szükséges a bűnvallás ünnepélyes és szertartásos gyakorlása. Azt írja Kálvin, hogy a jó erkölcsű egyházak mindenütt gyakorolják, hogy „a lelkész minden vasárnap bűnvallást fogalmaz meg mind a maga, mind a gyülekezet nevében, amelyben mindenkit bűnösséggel vádol és velük együtt bocsánatért esedezik.” (Inst. 3.4.11)

Kálvin János a feloldozás meghirdetését egyértelműen a kulcsok hatalmának gyakorlásaként tartja számon. Jézus mondására utalva állítja, hogy a földön megbocsátott bűnöket a mennyben is elengedik. (vö. Mt 18,18; Jn 20,23) Az egyes ember is jobban megnyugszik, ha a bűnei elsorolása után a lelkipásztor ezt mondja neki: bizál, mert bűneid meg vannak bocsátva. Ugyanakkor int attól, hogy a kulcsokat elválasszuk az evangélium hirdetésétől. A kulcsok hatalmát Krisztus adta az Egyháznak és „az evangélium kegyelmét azok pecsételik meg a hívők szívében, akiket az Úr erre a szolgálatra rendelt.” (Inst. 3.4.14)

A bűnvallás és bűnbocsánat-hirdetés újbóli meghonosításának igénye a XX. századi magyarországi református egyházban számos alkalommal napirendben volt. Az átlagos magyarországi református egyházközségben az évi hat ünnepen tartott úrvacsorás istentiszteleten került sor ünnepélyes közgyónásra. Az úrvacsorát megelőző bűnbánati heteken, tematikus prédikációs sorozatokban, evangelizációs esteken, esetenként fő istentiszteleteken természetesen jelen volt és bizonyos mértékig jelen van a bűn és kegyelem témája. Az önfelszabadítás és ön-

megvalósítás kultúrájának elterjedése, valamint a csupán önfeledtséget előidéző istentiszteleti stílus folyamatosan háttérbe szorítja a bűnökkel történő szembenézést és Isten bűnbocsátó kegyelmének megtapasztalását. A mai kulturális és lelkeségi közegben a bűnvallás idegenül cseng. Lelkigondozóinak mondott megfontolásoktól vezérelve gyakran a lelkipásztorok is kerülnek a bűn témáját. Kultúránk hitet torzító impulzusai, valamint a siker-keresztyénység térnyerése arra ösztönöz bennünket, hogy a bűnvallás és megbocsátás teológiai témáit az istentiszteleti közösségben határozottan felmutassuk. A Magyar Református Egyházak Generális Konventjének felhatalmazásával működő liturgiai bizottság kiadványának vonatkozó része világosan és határozottan fogalmaz a kérdésben: „A nyilvános bűnvallásban (közgyónás) a gyülekezet tagjai lehetőséget kapnak arra, hogy számba vegyék bűneiket, és elszámoljanak azokkal Istennek. Így megkönnyebbültebben és a megtisztulás érzésével tudnak továbblépni az igazi közösségélmény felé. Ezt a továbblépést az teszi lehetségessé, hogy a bűnvallás után a kegyelmes Isten válaszát hallják meg (kegyelemhirdetés – feloldozás). Ez felszabadító és felemelő érzés. A feloldozás Igéje után, már egészen Istenhez közel, képes az ember a kegyelmes Istent dicsőíteni.” (A kegyelem trónusánál 21.)

A közgyónás négy elemből tevődik össze. Első a bűnbánatra szólítás. A soproni templomban egy-egy bibliai igeverssel buzdítunk az Isten színe elé állásra. Az imádság előtt mondott igék egyfelől bűnösségünkre mutatnak rá, másfelől Isten kegyelmével bíztatnak ösztönzésre és megbánásra. A második elem az imádság maga, amelyben a lelkipásztor felsorolja a bűnöket és Isten irgalmát kéri. A harmadik elem a bűnbocsánat-hirdetés. Egy-egy bibliai igeverssel hirdetjük meg Isten irgalmát a bűnbánó gyülekezetnek. A közgyónás záró eleme a dicséret, az örvendező éneklés Istennek, amiért ismét elengedte bűneinket. Hívás, bűnvalló könyörgés, bűnbocsánat-hirdetés és hálaadó dicséret – ezekből áll a töredelmes lélek Isten elé járulása.

E négy elemből álló teljes közgyónás példájaként közlöm az alábbi karácsonyi bűnvallást:

1. Bűnvallásra hívás

Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűn mibennünk,
magunkat csaljuk meg
és igazság nincsen mibennünk.
Ha megvalljuk bűneinket,
hű és igaz,
hogy megbocsássa bűneinket
és megtisztítson minket minden hamisságtól.
(1Jn 1,8–9)

Vizsgáljuk meg magunkat Isten színe előtt
és tegyünk vallást bűneinkről! Imádkozzunk!

2. Bűnvalló imádság

Istennek Dicsőséges Fia,
aki emberi testünket magadra öltötted!
Könyörgünk, légy irgalmas hozzánk,
mert mértéktelenségünkkel

és felelőtlenségünkkel
szüntelen romboljuk testünket,
Istennek templomát!

Áldott Jézus,
aki a galileai halászfalvak mindennapjaiban,
és Izráel poros útjain
elénk tártad az elrejtett kincset,
Isten országának szép titkát!
Kérünk, légy irgalmas hozzánk,
mert nagyravágyásunkkal
és fennhéjázásunkkal
békétlenné tesszük napjainkat,
és elrejtünk Téged az emberek elől,
akit királyként tisztelték
a betlehemi jászolban.

Dicsőséges Királyunk,
Úr Jézus Krisztus,
aki testedben eggyé tetted az Istent és az embert!
Esedezünk,
légy irgalmas hozzánk,
mert szent parancsaidat semmibe vettük
és saját útjainkon járunk.

Légy irgalmas hozzánk, Krisztusunk,
és bocsásd meg bűneinket!
Egyesíts minket Istennel,
hogy mi is dicsőítsük őt testünkben!
Most és mindörökké. Ámen!

3. Bűnbocsánat-hirdetés

Isten Szentlelkének hatalmával,
az Ő szent igéjével hirdetem bűneitek bocsánatát:

Úgy szerette Isten a világot,
hogy az Ő egyszülött Fiát adta,
hogy aki hisz Őbenne,
el ne vesszen,
hanem örök élete legyen.
(Jn 3,16)

4. Isten dicsérete

Gyertek, dicsérjük Istent, énekeljük a 401. dicséretet:
Krisztus Urunknak áldott születésén

Dr. Barta Zsolt lelkipásztor

Beszámoló a Kapuvári Református Leányegyházközség 2022. évi tevékenységéről

A járványhelyzet javulásával gyülekezeti életünk, az istentiszteleti rend, a résztvevők, az úrvacsorázók megszokott létszáma helyreállt. Az úrvacsorai jegyeket dr. Kerekes György biztosította, hálás köszönet érte. Az iskolai hitoktatás folyamatos volt.

Az év első istentiszteletén 70. születésnapja alkalmából köszöntöttük gyülekezetünkben dr. Vladár Gábor lelkipásztorunkat, megköszönve eddigi szolgálatát és jó egészséget kívánva. A március 6-ai 129.000 Ft-os perselypénzünket a kitört orosz-ukrán háború okán a kárpátjai református testvéreink megsegítésére ajánlottuk fel.

Május 15-én a 27 éve megalakult és immáron 20 éves Leányegyházközségünk hálaadó istentisztelettel egybekötött ünnepi megemlékezését tartottuk a kapuvári Hany Istók Kerékpáros Centrumban, gyülekeztünk 70 tagjának részvételével. A megjelenteket köszöntötte dr. Vladár Gábor, a gyülekezet alapító és szolgáló lelkipásztora. Igét hirdetett Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke, imát mondott Márkus Mihály, a Pápai Református Egyházmegye esperese, majd Némethné Szabó Erzsébet presbiter, hitoktató visszaemlékezése, végül dr. Ballagi Farkas főgondnok emlékbeszéde hangzott el. A rendezvény ünnepélyességét a Kapuvári Metrum Zeneiskola növendékeinek előadása növelte Szűcsné Vajda Réka zenetanárnő, presbiter vezetésével. A társceházak részéről Radó Tamás kapuvári plébános, Tubán József evangélikus lelkipásztor köszöntötték Le-

A kapuvári leányegyházközség presbitériuma és a köszöntő egyházi vezetés a május 15-i hálaadó ünnepi összejövetelen (balról jobbra): dr. Ballagi Farkas főgondnok, Vladár Gábor lelkipásztor, Márkus Mihály esperes, dr. Vincze Eszter presbiter, Steinbach József püspök, dr. Kiss Zsuzsanna, Kóródi Sándor, Némethné Szabó Erzsébet, dr. Deák Géza, Szűcsné Vajda Réka és dr. Kerekes György presbiterek.

ányegyházközségünket. Az ökumenikus imaterem fenntartójaként dr. Benedek Zoltán a Kapuvári Lumniczer Sándor Kórház és Rendelőintézet főigazgatója gratulált, és további jó együttműködést kívánt. Az ünnepség a kapuvári ÍzvadÁszok közreműködésével, közös vacsorával folytatódott.

Pünkösdvasárnapi istentiszteletünk keretében Bata Zoltán ifjú testvérünk konfirmált gyülekezetünkben. Június 6-án, pünkösdhétfőn a Soproni Református Egyházközség szervezésében a környékbeli református testvérek részvételével a Fertő-Hansági Nemzeti Park lászlómajori bemutató telepén hagyományos úrvacsoraosztással egybekötött istentiszteletet tartott dr. Vladár Gábor.

Augusztus 7-én a már nyugdíjas lelkipásztorunk, dr. Vladár Gábor elbúcsúzott gyülekezetünkől. A továbbiakban dr. Barta Zsolt, a Soproni Református Egyházközségben megválasztott lelkipásztor látja el a Kapuvári Leányegyházközség szolgálatát is. A hivatalos átadásra, átvételre Sopronban augusztus 14-én a Pápai Református Egyházmegye képviselői jelenlétében került sor.

Az új lelkipásztor bemutatkozó úrvacsorázással egybekötött istentiszteletét szeptember 4-én tartotta, ahol elmondta, hogy az eddigi megszokott egyházéleti rendben nem kíván változtatni.

Jelentésem zárásául a nyugdíjba vonult dr. Vladár Gábor alapító és évtizedeken keresztül szolgáló lelkipásztorunk és felesége további életére Isten bőséges áldását kérjük. Az új lelkipásztorunk, dr. Barta Zsolt felelősségteljes szolgálatához az Úr adjon erőt, kitartást és jó egészséget.

„Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.” (Zsid13,8)

Soli Deo Gloria!

Dr. Ballagi Farkas főgondnok

Bata Zoltán konfirmandusunkat kérdezi pünkösdi ünnepi istentiszteletünkön hitünk igazságairól Vladár Gábor lelkipásztor.

Sz. Nagy Sándor

A Fertőszentmiklósi Református Szórványközpont 2022. éve

A Prédikátor könyvének szerzője írja: „Mindennek megszabott ideje van, megvan az ideje minden dolognak az ég alatt.” (Préd 3,1) Felsorolásában azután egyszerre mutat fel egymásnak ellentmondó életeseményeket, történeteket. Bölcsessége azonban nem abban áll, hogy a jót is és a rosszat is látszólag beletörődve fogadja, hanem abban, hogy a nehezen elhordozhatók mögött is felismeri, Isten úr még azok felett is. Amikor az idő szorítása és kényszere alatt kapunk és elveszítünk, a történelem Ura üdvösségünket készíti. – Visszatekintve a mögöttünk lévő évre és előre nézve a jövőre nem is kívánhatunk magunknak ennél nagyobb vigasztalást!

Szórványközpontunkban – idén is maradván a korábbi rendnél – a hónapok 1. és 3. vasárnapján tartottuk istentiszteleteinket, valamint a környéken lévő állami iskolákból érkező gyermekeknek a református hittan órákat.

Január 29-én a fertőszentmiklósi temetőben Vladár Gábor lelkipásztor hirdette a feltámadás reménységét Nagy Ibolya sz. Bodoni Ibolya 91. évét élt testvérünk ravatala mellett. Ibolya néni emlékét, aki míg egészségi állapota engedte oly sokat tett a fertőszentmiklósi közösségért, szívünkben kegyelettel őrizzük. A gyászoló családnak Urunk vigasztalását kérjük!

Pünkösd első napján négy konfirmandusunk tett ünnepélyes fogadalmat. Isten áldja szent fogadalmukat és erősítse hitüket! A pünkösdhétfői Lászlómajor Látogatóközpontban megtartott szabadtéri istentiszteleten örömmel találkoztunk a soproni, kapuvári és Fertő-parti református testvéreinkkel. Jó volt ismét úrvacsorai közösségben együtt ünnepelni!

Szeptember 4-én az újkenyéri úrvacsorai és egyben tanévnyitó istentiszteletünket tartottuk imaházunkban. A szeptemberben megkezdett 2022/2023. tanévben 17 fertőszentmiklósi, petőházi, fertődi, fertőszéplaki és hegykői általános iskolás gyermek és fiatal kapcsolódott be az istentiszteleteinkkel egybekötött református hittan órákba.

Idén három keresztesztét ünnepeltünk: Tar Richárd Olivér, Marinka András és Soronits Vitéz Hunor részesültek

Istennek adunk hálát konfirmált fiataljainkért! – A képen balról jobbra: Kászoni Bíborka, Körmöndi Lora Hanna, Filotás Julianna beosztott lelkész, Tar Richárd Olivér és Marinka Lili.

a keresztség szent sákramentumában. Október 5-én Veréb Imre és Sebestyén Renáta kérte házasságkötésükre Isten áldását. Kívánjuk nekik, hogy a hűség és a szeretet soha ne hagyja el őket!

Az új soproni lelkipásztort, dr. Barta Zsolt nagytiszteletű urat és feleségét október 16-án köszönthettük közösségünkben. Isten áldását kérjük megkezdett szolgálatukra!

Kedves Testvérek! Köszönetünket tolmácsoljuk mindazoknak, akik szolgálatukkal, anyagi és természetbeni felajánlásukkal segítették közösségünket. Megköszönjük a felajánlott úrvacsorai jegyeket, az imaterem rendben tartását, az ablakcsere miatt és a konfirmáció előtt elvégzett nagytakarítást, a feldíszített karácsonyfát. Hálánkat fejezzük ki pénztárosunk, Dömös Hajnalka gazdasági ügyeinkkel való törődéséért. Köszönjük precíz szolgálatát! Külön köszönet illeti Sz. Nagy Sándor gondnok urat és Hadar Istvánt, akik nagy ügygonddal elbontották a rossz állapotban lévő haranglábat. Hálásak vagyunk ennek a komoly munkálatnak a felvállalásáért!

Isten áldása legyen mindannyiunkon!

Sz. Nagy Sándor gondnok
és Filotás Julianna beosztott lelkész

A konfirmáció ünnepi gyülekezete

Ha szerda, akkor Baba-mama kör

„A szülő élete az a képeskönyv, amit a gyermek először olvas.” - fogalmazta meg Szent Ágoston a 4. században a szülői felelősség lényegét dióhéjban. Gyermekünk elsőként abból fedezi fel és próbálja megismerni a világot, amit tőlünk lát és kap. Hogyan kell enni, járni, beszélni, egymással kedvesnek lenni, kérni és kérdezni, örülni és sírni, veszekedni és kibékülni, szeretni és hinni, énekelni és imádkozni..., mind-mind a szüleiről mintázza. Ki az, akiben bízhat, mi az, ami veszéllyel fenyeget, mi az, ami értékes és fontos, mind-mind a szüleitől tanulja meg. Attól a pillanattól kezdve, hogy megtudjuk, gyermekünk fog születni, mindannyian szeretnénk jó szülők lenni. Úgy szeretni, úgy gondoskodni, úgy nevelni, hogy gyermekünk „szeretet-tankja” mindig megfelelő mértékben fel legyen töltve és hogy biztonságban érezhesse magát. Ebben az örömteli és felelősségteljes feladatban van, hogy megtorpanunk, tanácsalannokká válunk, kérdéseink lesznek, segítségre szorulunk... Áldottak vagyunk, ha van egy jó barátunk vagy egy közösség, akivel megoszthatjuk ezeket és tanácsot kaphatunk. Áldottak vagyunk, ha vannak olyan társaink, akikre számíthatunk, akik együtt imádkoznak velünk és értünk. Áldottak vagyunk, ha nemcsak mi, hanem közben gyermekünk is (játzó) társakra találhat. A Soproni Református Egyházközség Baba-mama köre ilyen áldott közösség szeretne lenni, amihez bármikor lehet csatlakozni! Örömmel tölt el, hogy a 2019 januárjától újraindult csoportot a pandémia sem zülalta szét. A lezárások következtében másfél éven át elsősorban emailben tartották a kapcsolatot. Stummer-né Nagy Ágnes beosztott lelképásztor minden héten hűségesen megszerkesztette és kiküldte az édesanyáknak a „Haranghinta” elnevezésű hírlevelet. Az idei év elejétől újra indultak a személyes találkozások szerda délelőtti-ként. Hálás vagyok, hogy a nyári szünet után, szeptember végétől én is megismerhettem az édesanyákat és gyermekeiket.

Közösség, beszélgetés, igei útvaló, imádság, énekek és ölbéli játékok – ezek azok a hívószavak, amelyeket szeretnénk tartalommal megtölteni hétről hétre a Baba-mama kör alkalmain. A cserépkályha melegénél gyerek-kacaj és énekszó mellett várjuk, hogy Isten szava megszólítson minket és egymás hite által épüljünk. Gyermekünkkel való bensőséges kapcsolatunkat ölbéli játékok, cirógatás, höcögtetés, éneklés és mókázás által is mélyítjük.

Hadd álljon itt három beszámoló arról, hogy mit jelent ennek a közösségnek a tagja lenni.

*Együtt a júniusi tanévzáró Baba-mama körön
Stummer-né Nagy Ágnes beosztott lelkész-nő vezetésével.*

Szeretett szüleim döntése alapján nekem kimaradt a vallási nevelés az életemből. 34 évesen vettem fel a keresztséget a Soproni Református Egyházközségben. Őszinte leszek: nem vagyok ott minden vasárnap a templomban, még a havi egy alkalom sem mindig jön össze. Ennek ellenére már várandósan úgy éreztem, hogy születendő gyermekemet szeretném kicsi korától bevezetni a vallásos életbe.

A pandémia miatt sajnos sokáig szünetelt a Baba-mama kör. 2022 januárjában egy vasárnapi napon hívást éreztem és ott ültem az istentiszteleten. Nagy örömmre Gábor bácsi hirdette az újra induló Baba-mama kört. Nem volt kérdés, hogy jövünk!

Azóta, ha betegség nem szólt közbe, minden szerdán mentünk Ági nénihez. Amíg a gyermekek játszottak, minket Ági néni vezetett: olvasott a Bibliából és megosztotta gondolatait az adott témáról, amihez aztán mindenki hozzászólt.

Sok új éneket tanultunk. A kisfiam kedvence a „Két kezünket összetéve” kezdetű, amit azóta is éneklünk otthon. Kisfiam sokszor jön hozzám és csúsztatja kis kezeit az enyéim közé; tudom, akkor szeretné a már ismert éneket énekelni. Amikor rossz napja van, amikor fáj valamije, amikor kis házi baleset történik, mindig ezt éneklek neki, mert tudom, hogy megnyugtatja. Hamar abbahagyja a sírást, a „bibi” már nem is fáj annyira, ha hallja: „Két kezünket összetéve / Imádkozunk reggel-este, / Mert van, aki meghallgat / Van Isten, ki választ ad / Fent az égben.”

A csoport lassan, de biztosan bővült, így megismertünk több anyukát és gyermekét. Hálás vagyok minden új ismeretségért, mert mindenkitől tanultunk valamit. Köszönjük Ági néni türelmét, amit minden alkalommal mutatott felénk, a felkészülését, amivel utat mutatott nekünk. Valahogy mindig azt éreztem, hogy Isten hozzá küldött, mert az éppen aktuális magánéleti nehézségeimre megoldási irányt mutatott.

Csodálatos dolog anyukának lenni, de bizony nem könnyű. A Baba-mama körben azonban mindig kaptam útmutatást az Igén keresztül a hogyan továbbra.”

Sopron, 2022. június 9.

Maklárnyé Horváth Andrea

Kislányom 2020 februárjában született, egy hónappal a járvány kitörése előtt, ami sok korlátozást hozott magával. Sajnos, így a Baba-mama kör sem jöhetett össze másfél évig. Mégsem maradtunk Ige és közösség nélkül, mert Stummerné Nagy Ágnes tiszteletes asszony minden héten megírta és szerdánként emailben elküldte nekünk a Haranghinta című áhítatokat.

Ez egy több oldalas írás Igével, imádsággal, igei magyarázattal, sok vidám, szívmengető képpel (például nagyobb testvérek rajzai), énekkel, mondókával és barkácsötletekkel színesítve, gazdagítva. Igazi élmény és feltöltődés volt olvasni. Sosem láttam még ehhez hasonlót.

Februártól már személyesen is összegyűlhattünk, ahol kis csoportban, meghitt bensőséges hangulatban, Ági tiszteletes asszony vezetésével töltöttünk el körülbelül másfél órát. Sokat épültünk az áhítatokból és imádságokból. Minden alkalom elején egy új, keresztyén gyerekéneket tanultunk a gyerekek és az anyukák nagy örömeire.

Az áhítat alatt a gyerekek játszhattak, az alkalom végén pedig mondókák, ölbéli játékok, kötetlen beszélgetések tették még bensőségebbé az együtt eltöltött időt. Ha az időjárás engedte, a közeli játszótéren tovább folytatódott a közös játék.

Nagy örömömre szolgál, hogy ősszel tovább folytatódhatott a Baba-mama kör Barta Livia tiszteletes asszony vezetésével. Már az első alkalom, amelyen részt tudtunk venni, igazán meghitt és bensőséges volt. Azóta is az áhítatok, a közös imádságok, a kötetlen beszélgetések igazi lelki feltöltődés-felüdülés számomra. Az alkalom második felében a gyerekek (és én is) tátott szájjal hallgatjuk a dalokat, amelyeket Livia gitár kísérettel énekel vagy furulyán mutat be nekünk. Mi is sok új dalt, mondókát, ölbéli játékot tanultunk. Anna sokszor kéri itthon is, hogy játsszuk el ezeket, mert nagyon szereti.

Nagyon jó érzés egy olyan közösséghez tartozni, ahol megértene, elfogadnak, ahol hasonló nehézségekkel küzdenek a gyereknevelés terén, jó egymást meghallgatni, bátorítani. Mindezt olyan légkörben, ahol az Úr Jézus akarátát, arcát keresve az Ő dicsőségére próbáljuk élni a hétköznapijainkat.

Sopron, 2022 novembere

Márton-Cseh Katalin

Szeretettel várunk minden kisgyermekes édesanyát
gyermekével/gyermekével együtt
szerda délelőttként 9.30-tól
a gyülekezeti terembe!

Barta Livia beosztott lelképásztor

A Baba-mama kör régi és új tagjai a cserépkályha melegénél 2022 novemberében.

A Soproni Református Egyházközséggel 2022 nyarán, totyogó korú gyermekünk keresztlőjén kerülem közelebbi kapcsolatba. Rögtön éreztem a családbarát hozzáállást, mivel az istentisztelet további részét a templom gyerekek számára berendezett különtermében töltöttük lányommal és két unokaöcsémme. Amíg a gyerekek játszottak, én végig zavartalanul hallgathattam a kihangosított istentiszteletet, és nagyon értékeltem, hogy ennyire jó megoldást sikerült találni a kisgyerekek érkezők számára. Ősszel örömmel olvastam az egyházközség hírlevelében, hogy hetente Baba-mama kör is zajlik a gyülekezet „játszó” termében, és az első adandó alkalommal el is látogattunk oda Borival. Családias hangulat, barátságos légkör fogadott. Kislányunk elemében érzi itt magát, szívesen játszik a hozzá hasonló korú gyerekekkel és a rengeteg, korának megfelelő játékkal. Az imádságok során többnyire elcsendesül, a mondókázásban, éneklésben örömmel és felszabadultan vesz részt. Jó érzés anyaként kimozdulni, nagy örömmel készülök egy-egy alkalomra. Az alkalmak elfogadó, oldott légkörben zajlanak. Nem volt gond, ha elkéstünk, úgy érzem, bármiről őszintén beszélgethetünk. Minden alkalommal érzem, hogy az alkalmak vezetője egy személyben édesanya, lelkész, Kerekítő módszertanban képzett óvónő. Jól esik, hogy az alkalmak során ígét hallgathatunk, majd meg is beszéljük azt. A közös imádság is meghitt és bensőséges. Igazi feltöltődést jelent egy-egy alkalom, és hálás vagyok, hogy létezik ilyen foglalkozás Sopronban.

Sopron, 2022 novembere

Takács Csilla Cecília

Kerkeniné
Mihalkó Edit Eszter

Az adventi időszak lehetőséget ad arra, hogy kicsit elmélyedjünk és összegezzük a hamarosan

végéhez közeledő esztendő eseményeit, történéseit, élményeit.

Nagyon szép hagyomány bölcsődénkben, hogy az adventi időszakban szülők, gyerekek és bölcsődei nevelők közös délutánt szerveznek, ahol kis kézműves dolgokat készítenek, mézeskalácsot sütnek, együtt beszélgetnek és a közös együttlét befejezéséként együtt énekelnek. Nagy örömünkre két év kihagyás után ismét megszervezhetjük ezt a meghitt családi programunkat.

Azt tapasztaltuk, hogy a szülőknek fontos a bölcsődével való kapcsolattartás, kíváncsian érdeklődnek gyermekükről, szívesen és lelkesedéssel vesznek részt rendezvényeinken, ahol ismerkednek, beszélgetnek, tapasztalatokat cserélnek egymás között az anyukák és apukák. Fontos számunkra, hogy mi is jobban megismerhessük a szülőket, és ezek a közös családi délutánok, szülői megbeszélések jó lehetőségként szolgálnak arra, hogy a szülők elmondhassák véleményüket, javaslataikat, ötleteiket. A visszajelzések alapján, a családok ezekről a délutánokról feltöltődve, ötletekkel gazdagon térnek haza.

Így volt ez a tavaszváró, virágültetős családi napunkon is, amikor gyönyörűbbnél gyönyörűbb virágokkal, gyógynövényekkel ültettük be az udvaron lévő virágos kertünket. Mindenki lelkesen és aktívan vett részt az ültetésben, és utána tavaszköszöntő dalokat énekelve körbejártuk udvarunkat. A nyári családi napunkon délelőtt a gyerekeknek felépítettük ismét a mesésátrát, ahol bábokkal elmeséltük kedvenc meséiket. Népszerű volt a hang-

szersimogató, amelyen többféle hangszert is kipróbálhattak a gyerekek. A jó melegben nagy élményt jelentettek a vizes játékok. Délután a szülők is csatlakoztak hozzánk. A kisgyermek

örömmel mutatott szüle-

A Csillag Családi Bölcsőde 2022. évi eseményei

Farsangi multságunk sok vidám és
örömteli játékot tartogatott
bölcsődéseink számára.

iknek bölcsődénk mesés világát, kedvenc játékaikat és legújabb alkotásaikat. Évről évre nagy örömünkre szolgál, hogy a gyermekek közös játékában egyre gyakrabban megjelenik a figyelmesség, a gondoskodás, a türelem, az együttérzés, a szeretet. Azok a fontos emberi ér-

Augusztus 17-én meghitt, baráti közösségben búcsúztattuk lelkipásztorunkat és feleségét, valamint egyik nyugdíjba vonuló kolléganőnket. Balról jobbra az ülő sorban: Mezzei Gabriella, Lászlóné Cselényi Erika, Balázs Angéla, Vladárné Pataki Emőke, Vladár Gábor lelkipásztor; az álló sorban: Knábel Erika, Honti Barbara, Csillag Tünde, Varga Judit, Kerkeniné Mihalkó Edit Eszter koordinátor, Komán Szabolcsné.

A Csillag Családi Bölcsőde Hálózat elérhetőségei:

Cím: 9400 Sopron, Csatkai u. 11.

Telefon: +36-30/529-6054

E-mail cím:

csillag.csanaref@gmail.com

Honlap: www.csillagcsabo.hu

tékek, amelyek átadására bölcsődénkben a legnagyobb figyelmet fordítunk.

A nyár folyamán több változás is történt bölcsődénk életében. Elköszöntünk dr. Vladár Gábor lelkipásztorunktól és feleségétől, Emőkétől, akik nagyon sokat tettek azért, hogy a kisgyermekes családok számára ez a bölcsőde létrejöjjön és fenntartható legyen. Köszönet és tisztelet illeti meg ezért őket. A nyári szünetben a bölcsőde belső helyiségeiben felújítási munkálatok folytak, a csoportszobáknak új padlózata lett, néhány helyen ablakcsere volt és teljes festés. A gyerekeket a nyári szünet után már egy komfortosabb, megszépült csoportszoba várta. Kültéren megújult a teraszunk burkolata is. Hálások vagyunk érte!

Köszönöm munkatársaim egész éves munkáját, köszönöm, hogy betegség miatt hiányzó dolgozóinkat helyettesítik, és elsődleges szempontnak tartják a gyerekek nyugalmát, biztonságát és kiegyensúlyozottságát. Hiányzó dolgozóinknak mielőbbi gyógyulást kívánok! Köszönöm a gyerekeknek a jókedvet, az örömet és a szeretetet, amit naponta kapunk tőlük. Köszönöm a szülőknek a támogatást és az együttműködést!

Köszönöm új lelkipásztorunknak, dr. Barta Zsoltnek és feleségének Barta Líviának, hogy a bölcsődével járó feladatokat szívükön viselik!

Végül egy Galga menti karácsonyi köszöntővel kívánok mindannyiunknak áldott ünnepet és örömteli, békés új esztendőt!

Tavaszi családi napunkon gyermekek és szülei szebbnél szebb virágokkal ütték be virágágyásainkat.

*„Kívánom Önöknek a következő ünnepekre,
Jézus Krisztus születése napján,
hogy legyen módjukban sok évet megélni,
kisebb vétkekkel, nagyobb örömmel, Isten kegyelmével.
A földeken termést, az udvarokban gazdagságot,
a szobában boldogságot, vidámságot
és mindannyiunknak jó egészséget kívánok!”*

*Kerkeniné Mihalkó Edit Eszter,
a Csillag Családi Bölcsőde Hálózat koordinátora*

MALLER KÁLMÁN TEMPLOM ÉS ISKOLA ALAPÍTVÁNY

Dr. Walter Katalin

Alapítványunk kuratóriumának vezetőjeként nagy örömmel számolhatok be arról, hogy ebben az évben az alapítvány támogatásával 600.000 Ft értékben a gyülekezeti teremben működő fűtő-hűtő klímaberendezést szereztünk be és szereltettük fel.

Az alapítványunk munkáját az SZJA 1%-os adófelajánlásokból tudja finanszírozni. A 2021. évi adóbevallások idején 33 személy részéről 320.530 Ft 1%-os felajánlás érkezett.

Reméljük, hogy jövőre is legalább ekkora összeggel tudunk majd gazdálkodni, melyhez ezúton is kérjük a testvérek adóbevallásánál az alapítványt kedvezményezettként megjelölni. Isten áldását kérve kívánok mindenkinek áldott ünnepet és jó egészséget az új esztendőre!

Dr. Walter Katalin, a Kuratórium elnöke

A Maller Kálmán Templom és Iskola Alapítvány bankszámlaszáma: **11996004-02200794-00000000**, valamint adószáma, amelyre a jövedelemadó 1%-a felajánlható: **19112721-1-08**.

Napközis hittantáboraink

A nyári szünet első két hete ebben az esztendőben is napközis hittantáborokkal indult. Az első héten (június 20-24.) 29, a második héten (június 27-július 1.) 34 gyermek részvételével.

Minden évben hírül adjuk, hogy a kisebb gyermekek között milyen sok fiatal vállal szívesen szolgálatot ezekben a hetekben. Hívószó persze, hogy a jelenlétükkel gyűjthetnek közösségi szolgálatra órákat, ami előfeltétele az érettségi megszerzésének, mégis – e lehetőség mellett – igazán nagy öröm látni, ahogyan a nagyobbak odafigyelnek a kisebbekre, ahogyan ők is és a kisebbek is várják a tábor közeledtével a viszont találkozást. A gyülekezet is család, ha másként is, mint egy vérkötelékben született közösség. Ott pedig, ahol generációk tudnak egymáshoz kapcsolódni, és tudnak egymáshoz szeretettel, gondoskodással, odafigyeléssel fordulni, ott a jövőre, az egyház nagy családjára nézve is valami fontos történik.

Ezúton is hadd köszönjük meg hálás szívvel mindazok kitaró munkáját, akik a két hét során akár felnőttként, akár középiskolásként részt vettek táboraink lebonyolításában. Felnőtt szolgálatttevőink voltak: Drüszer Edit, Filotás Julianna, Horváth Boldizsár, Komán Szabolcsné, Kovács Zsuzsanna, Kuzsner Péter, László Lóránd, Máté Izabella, Vladár Gábor és Vladárné Pataki Emőke. Fialat segítőink voltak: Árki Réka, Czövek Minna, Császár Alíz, Csomós Nikolett, Csóka Emese, Joó Levente, Kis-Berkes Mátyás, Komán Hunor, Máté Dóra, Mózsa Iringó, Németh Marcell, Rácz Réka, Rónai Petra, Simon Szimonetta, Takács Mátyás és Tisza Donát.

Fent: Drüszer Edit hitoktató és László Lóránd végzős egyetemi hallgató vezetésével mindkét héten szebbnél szebb énekeket tanulhattunk a templom hívőseiben.

Fent: Első hetünkön ellátogattunk a Soproni Egyetem kutatólaborába, ahol Komán Szabolcs egyetemi docens vezetésével sok érdekességet hallottunk a fákról és azok hasznosíthatóságáról. Köszönjük a lehetőséget!

Bánffy Miklós gróf lábainál megpihenve a kihagyhatatlan Erzsébet-kerti számháború után. Ekkor jött az ötlet: kell majd egy jó fotó az újságba!

Balra: A Hidegvíz-völgybe tett kirándulásunkon dr. Gribovszki Zoltán egyetemi docens mesélt nekünk a Soproni-hegységet átszelő Rák-patak vízi élővilágáról. Lelkesítő volt a vizes túra! Köszönjük!

Lent: Gábor bácsi sok érdekes tudnivalót mesélt a bibliai páska ünnep szokásairól az Ó-Zsinagógában.

A táborban minden napot közös, templomi áhítattal kezdtünk. A délelőttök ezután rendszerint rövidebb csoportjátékkal, énekléssel, majd bibliai foglalkozással folytatódtak. Az első héten arról beszélgettünk, hogyan munkálkodik Isten: sokszor rejtve van előttünk a terve, talán azt gondoljuk, minden rosszra fordult, aztán egyszer csak titkos végzésével valami különös és jó dolgot munkál az életünkben. Ruth, Sámuel, Onézimosz és Máté történeteinek keresztül többször is rácsodálkoztunk az ismert ének igazságára: „az Úr csodásan működik...” Második hetünkön azt jártuk végig, hogyan változott, formálódott Péter Jézus közelében, mi minden ment keresztül és eközben milyen döntéseket

hozott. Mi segítette őt át a kudarain és milyen élmények, megfontolások tették őt végül bátor hitvallóvá.

A délutánokat változatos program tette színessé. Mindkét héten ellátogattunk hozzánk Gavajda Kitti keramikus, akivel megtanulhattuk az agyagozás alapjait.

Ellátogattunk a Soproni Egyetem kutató laborába és az Új utcai Ó-Zsinagógába. A második héten a forráság vízbe csalt bennünket: kiruccantunk a petőházi strandra, hogy ott hűsítsük magunkat.

Egy-egy délelőtti kirándulást is szerveztünk. Az egyik héten a Hidegvíz-völgyet, a másik héten a Tolvaj-árok rögzös útjait céloztuk meg.

Utolsó tábori napunkon Kuzsner Péter kántorunk az érdeklődő hittanosoknak megmutatta templomunk orgonájának működését és rejtelmét. Köszönjük szépen a szakszerű vezetést!

A táborzáró napok jó hangulatban, közös játékokkal, ki mit tudtal, rókavadászattal csengtek le.

Istennek adunk hálát az együtt töltött időért, az új barátságokért és a megszólító Igéért!

Filotás Julianna beosztott lelkész

Balra fentebb, a középső képen: „Szeretsz-e engem?” - Kérdezi Jézus Pétert a Galileai-tenger partján. – Zsuzsi néni megrendítő, szép bibliai előadása mindnyájunkat csendességre hívott.

Balra lent: „Köszönjük a tábort! Jövőre is jövünk!”

2022. évi anyakönyvi adatok

*„Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál,
sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek,
sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak,
sem magasság, sem mélység,
sem semmiféle más teremtmény
nem választhat el minket Isten szeretetétől,
amely megjelent Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.”
(Róma 8,38-39)*

Konfirmáltak:

2022. június 4-én: Binzberger Mira; Dely Enikő Diána; Fekete Bálint; Gegő Ábel; Hajdu Levente; Honti Júlia; Kackstetter Léna; Kalmár Viktor; Kerekes Kamilla; Kerekes Kristóf; Komáromi Péter; Kóhalmy Soma; Kriston Milán; Magas Flóra; Manczinger Kevin René; Molnár Levente; Nagy-Máthé Bíbor; Nemes Olívia; Németh Vilmos Zsolt; Páll-Nemes Arianna; Pál-Szabó Vivien; Rápolthy Máté; Szabó Laura; Timár Lehel Levente.

2022. június 5-én: Babolcsai Hajnalka; Blau Anna; Buczkó Andrea Alexandra; Csiszér Lehel; Drüszler Ágota; Jobb Szilárd; Kádár Lőrinc László; Keserű Péter Botond; Kiss Máté; Kovács Péter Hunor; Máté Dorka; Nagyné Szerencse Alexandra; Német Gréta Eszter; Pölz Réka; Sipos Vivien; Szerencse Zsófia; Tolvaj Anna; Vajda Nóra Zsóé; Vasi Hanna; Vida Márk. Kapuváron: Bata Zoltán Róbert. Fertőszentmiklóson: Marinka Lili; Tar Richárd Olivér; Körmöndi Lora Hanna; Kászoni Báborka.

2022. június 12-én: Bíró Anikó Piroska; Honti Péter; Hontiné Herendi Zsanett Kinga; Szőnyi Máté; Szűcs-Ardelean Laura Camelia.

2022. október 30-án: Lévai Tünde; Némegy Dalma.

Konfirmandusaink Sopronban. Fent a június 4-én, lent a június 5-én, illetve a következő oldalon fent a június 12-én konfirmáltak csoportja.

„Aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözülni...”
(Márk evangéliuma 16,16)

Megkeresztelték:

Németh Dávid; Fenyő Elizabet (Harka); Samu Bertalan; Schlaffer Zsófia Petra; Albouy Ange Zente Yves (Marseille, FR); Mentés Benjámin (Fertőszentmiklós); Makkos Emma; Szerencse Zsófia; Nagy Noel; Magas Flóra (Ágfalva); Magas Máté (Ágfalva); Magas Vilmos (Ágfalva); Csirmaz Olívia Ágnes (Sopron-Balf); Tóth Hanna (Sopronkövesd); Kónyi-Kiss Lily (London); Tar Richárd Olivér (Fertőd); Marinka András (Fertőd); Binzberger Ábel; Puzsár Bertold Ádám; Bayer Barnabás (Fertőhomok); Szalay Alice; Szalay Iván; Kajcsa Boglárka (Szombathely); Magas Bence és Magas Botond (Sopron-Görbealom); Remenyik Hanna (Bécs); Sütő András Olivér (Nagyecenk); Takács Bori; Bagócsi Petra (Fertőszentmiklós); Raffai Kamilla Kincső (Sopronkövesd); Szigeti Adrienn; Gyurasits Kata (Pereszteg); Kökény-Kiskó Emma; Szász Jázmin (Petőháza); Horváth Zsombor; Soronits Vitéz Hunor (Fertőszentmiklós); Csomós Koppány (Nagyecenk); Konrád Erik; Németh Mirtill; Csendes Olívia Adina (Fertőszéplak); Fellner Zsófia; Nagy Barnabás; Szigyártó Vanda; Végerbauer Lia és Végerbauer Áron (Harka); Váradi József; Lévai Tünde (Nagyecenk); Deák Panka és Vince; Herengu Emília.

„Ha szeretjük egymást, Isten szeretete lakik bennünk
és az ő szeretete lett teljessé bennünk.”

(1János 4,12)

Házasságkötésükre Isten áldását kérték:

Pivonka Róbert – Túri Marina; Bălteanu Marcel Marius – Mátyás Alexa Cynthia; Palkovits Péter – Mészáros Il-dikó Ilona; Egervári Tibor – Hammer Viktória; Mező Ádám – Mező Dóra; Géringer Péter – Edlinger Evelin Mária dr.; Raisz Levente Bence – Pataki Júlia; Bányai Gábor – Tóth Viktória; Szűcs Péter – Ardelean Laura Camelia; Haluska Bence – Füzi Viktória; Bajzát Kristóf Richárd – Hegedűs Katalin; Rozsenich Bence Tamás – Babolcsai Hajnalka; Veréb Imre – Sebestyén Renáta; Herengu Sándor – Hajdu Vanessza Annamária.

„Mert én tudom, hogy az én megváltóm él.”
(Jób 19,25)

Elhunytak:

Nagy Ibolya sz. Bodoni Ibolya (91, Fertőszentmiklós); Komáromi István László (74, Budapest); Gencsi László dr. (98, Sopron); Szabó Béláné dr. sz. Szappanos Zsuzsanna (94, Sopron); Puskás Árpád (91, Sopron); Kéri Lajos (89, Sopron); Fejes Mónika (51, Sopron); Almási

Gellért János (74, Sopron); Fazekas Ferenc (89, Sopron); Rácz József dr. (86, Sopron); Kiss Gyuláné sz. Kovács Éva (87, Győr); Kovács Józsefné sz. Mészáros Mária (57, Fertőd); Major Zoltán (93, Sopron); Piskolti Zsuzsanna dr. (71, Sopronkövesd); Piros Ida (91, Sopron); Magyar Mártonné sz. Molnár Elvira (82, Sopron); Madarász Gézané sz. Kozák Magdolna (86, Sopron); Bedő József (79, Sopron); Mislei Zoltán (79, Sopron); dr. Szilágyi Sándor (76, Kapuvár).

Imádság gyász idejére az új református énekes-könyvből. Írta dr. Barta Zsolt:

Irgalomnak Atyja,
minden vigasztalásnak Istene!
Tudom, hogy nem a magamé vagyok,
hanem hűséges Megváltómé.
Hittel vallom, hogy nem magunknak élünk,
és nem magunknak halunk meg,
hanem akár élünk, akár meghalunk,
az Úréi vagyunk.

Tekints irgalommal gyászomra
és családom fájdalmára!
Enyhítsd a kint,
ami testünket-lelkünket átjárja!
Erősítsd meg a szeretet kötelékét,
amely egybefogja minden gyermekedet!
Jézus evangéliuma jusson el hozzánk
a halálnak és a gyásznak idején!
Vasárnap reggel Jézus Krisztus által kérünk,
aki meghalt, eltemették, feltámadott,
felment a mennybe, ahol él és uralkodik,
Veled, Atyánk, és a Szentlélekkel,
egy Isten, most és mindörökké. Ámen!

Szeretettel hívogatunk mindenkit gyülekezeti összejöveteleinkre!

Sopron:

Istentisztelet	vasárnap	10 órakor
Családi istentisztelet (tanévben)	hónap utolsó vasárnapján	10 órakor
Gyermekistentiszteletek (tanévben)	az istentisztelettel egyidejűleg	
Konfirmációi előkészítő (tanévben)	vasárnap	11 órakor
Férfi bibliakör	hónap 1. keddjén	19 órakor
Baba-mama kör	szerdán	9.30-11.00
Fiatal Felnőttek Köre (tanévben)	szerdán	18 órakor
Bibliaóra	csütörtökön	17 órakor
Énekkari próba (tanévben)	csütörtökön	18 órakor
Diakóniai Szolgálat összejövetele	hónap 2. csütörtökén a bibliaórával egybekötve	

Fertőszentmiklós (Imaterem, Petőfi u. 62.):

Istentisztelet minden hónap 1. és 3. vasárnapján 15 órakor

Kapuvár (Lumnitzer Kórház, Imaterem):

Istentisztelet minden hónap 1. vasárnapján 17.30-kor

ÜNNEPI ISTENTISZTELETEINK

December 24-én, Szenteste, szombat du. 17 órakor

December 25-én, Karácsony I. napján,
vasárnap de. 10 órakor (úrvacsorai istentisztelet)

December 26-án, Karácsony II. napján
hétfő de. 10 órakor (úrvacsorai istentisztelet)

December 31-én, szombat du. 17 órakor óévi hálaadó istentisztelet

Január 1-én, vasárnap de. 10 órakor újévi könyörgő istentisztelet

Református Fórum

A tanév ideje alatt tartott Református Fórum
a felnőtteket keresztelőre, konfirmációra és házasságkötésre
készíti fel. A Fórum azok számára is nyitott, akik református hitünk
alapvető kérdései iránt érdeklődnek.
Szeretettel hívogatunk mindenkit e kötetlen összejövetelre!

Így élünk

A Soproni Református Egyházközség időszaki kiadványa
Megjelenik évente egyszer. Felelős kiadó: Dr. Barta Zsolt. Cím: Sopron, Deák tér 2.
Tel./Fax.: 06-99/523-308, e-mail cím: reformatus.sopron@gmail.com.
Nyomdai felelős: FORENO Foglalkoztatási és Rehabilitációs Nonprofit Kft., Sopron

ADOMÁNYOZÓINK FIGYELMÉBE:

Az egyházközség
adószáma: **19885135-1-08**

Bankszámlaszám:
59100803-10016226

A Magyarországi
Református Egyház
technikai száma: **0066**

Maller Kálmán
Templom és Iskola Alapítvány
adószáma: **19112721-1-08**

Bankszámlaszám:
11996004-02200794

Soproni Kálvin Kör
adószáma: **18535318-1-08**

Bankszámlaszám:
59500351-10009048

Egyházközségünk évenként megjelenő újságját honlapunkon színesben is megtalálhatják és olvashatják az „Így élünk – Gyülekezeti újság” link alatt. Honlapunk címe: www.sopron.refdunantul.hu